

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

FAKULTA PEDAGOGICKÁ

CENTRUM TĚLESNÉ VÝCHOVY A SPORTU

**ANALÝZA MOTIVAČNÍCH FAKTORŮ KE HRANÍ
BADMINTONU U DĚTÍ V MLADŠÍM ŠKOLNÍM VĚKU**

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Bc. Veronika Úblová

Učitelství pro 2. stupeň ZŠ, oborová kombinace TV-GE

Vedoucí práce: Mgr. Luboš Charvát

Plzeň, 2019

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracovala samostatně s použitím uvedené literatury a zdrojů informací.

V Plzni 17. dubna 2019

.....
vlastnoruční podpis

Poděkování

Ráda bych touto formou poděkovala panu Mgr. Luboši Charvátovi, za cenné rady a připomínky. Dále bych chtěla poděkovat všem respondentům, kteří ochotně vyplnili celý dotazník a poskytli mi tak nezbytné informace pro realizaci této práce. V neposlední řadě bych chtěla poděkovat své rodině a blízkým, za podporu v průběhu celého studia.

ZDE SE NACHÁZÍ ORIGINÁL ZADÁNÍ KVALIFIKAČNÍ PRÁCE

OBSAH

ÚVOD.....	7
1. PSYCHOLOGIE SPORTU	8
1.1 MOTIVACE.....	9
1.1.1 CHARAKTERISTIKA MOTIVACE	9
1.1.2 KLASIFIKACE MOTIVŮ A POTŘEB.....	10
1.1.3 VÝKONOVÁ MOTIVACE.....	14
1.2 TRENÉR.....	16
1.2.1 DŮLEŽITOST TRENÉRSKÉ FILOZOFIE.....	17
1.2.2 TYPOLOGIE TRENÉRA A TRENÉRSKÉ STYLY.....	17
1.2.3 ROLE TRENÉRA.....	19
2. MLADŠÍ ŠKOLNÍ VĚK	21
2.1 CHARAKTERISTIKA MLADŠÍHO ŠKOLNÍHO VĚKU	21
2.1.1 PSYCHICKÝ VÝVOJ.....	22
2.1.2 SOCIÁLNÍ VÝVOJ.....	22
2.1.3 TĚLESNÝ VÝVOJ.....	22
2.1.4 POHYBOVÝ VÝVOJ	23
2.1.5 SPECIFIKA TRÉNINKU DĚTÍ V ML. ŠKOLNÍM VĚKU	23
3. BADMINTON	24
3.1 CHARAKTERISTIKA BADMINTONU	24
3.2 KRÁTCE Z HISTORIE	25
3.3 ZÁKLADY BADMINTONU	26
3.3.1 ZÁKLADNÍ BADMINTONOVÉ ÚDERY	27
3.4 BADMINTONOVÝ TRÉNINK U DĚTÍ V ML. ŠKOLNÍM VĚKU	28
4. CÍL A ÚKOLY DIPLOMOVÉ PRÁCE.....	30
5. METODIKA.....	31
5.1 POPIS VÝZKUMNÉ METODY	31
5.2 CHARAKTERISTIKA ZKOUMANÉHO SOUBORU	32
5.3 SBĚR DAT.....	33
5.4 METODY VYHODNOCOVÁNÍ A ZPRACOVÁNÍ DAT.....	35
6. VÝSLEDKY	35
6.1 První část dotazníkového šetření	35

6.2	Druhá část dotazníkového šetření.....	38
6.3	Porovnání výsledků u dětí mladšího a staršího školního věku	53
6.4	Sumarizace celkových výsledků šetření	69
	DISKUZE	71
	ZÁVĚR.....	74
	RESUMÉ.....	75
	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	76
	SEZNAM OBRÁZKŮ, TABULEK A GRAFŮ.....	79
	SEZNAM PŘÍLOH.....	82
	PŘÍLOHY.....	I

ÚVOD

Jako téma své diplomové práce jsem si zvolila „Analýzu motivačních faktorů ke hraní badmintonu u dětí v mladším školním věku“. Důvodů, proč jsem si zvolila právě toto téma, je více. Jedním z nich určitě je fakt, že badminton jako sport stále roste na žebříčku popularity. Projevuje se to nejen zvyšováním počtu aktivních neregistrovaných hráčů, zaplněním všech rekreačních středisek pro badminton a výstavbami nových badmintonových hal, ale především nárůstem počtu dětí v badmintonových oddílech.

Dalším důvodem, proč jsem si zvolila toto téma, je, že sama se jako trenérka badmintonu věnuji právě dětem v mladším školním věku. Děti v tomto věku se většinou věnují více sportům naráz, mají další nejrůznější aktivity a záliby. Často se nám stane, že máme velmi nadaného žáka, který ve chvíli, kdy už se nestihá věnovat všem aktivitám naplno, upřednostní jiný sport před badmintonem.

U dětí v mladším školním věku jde především o rozvoj všestrannosti a také o vytváření základních badmintonových schopností a dovedností, na kterých se později může začít stavět. Nesmíme ale zapomínat, že v tomto věku není výkon to nejdůležitější. Nejdůležitější a mnohdy stále opomíjenou složkou tréninku u dětí v mladším školním věku (a nejen u nich) je prožitek, radost ze hry a s tím související motivace. Motivace, která zaručí, že se svěřenec těší na trénink, nejen díky kolektivu, ale těší se také na samotný proces učení - herní kombinace a cvičení. Děti by z tréninku měly odcházet spokojené a natěšené na další výuku.

Jak zajistit, aby v době, kdy se děti, ale i jejich rodiče rozhodují, k jakému sportu se nakonec přikloní, aby zvolili právě badminton? Právě otázku, které motivační faktory jsou pro děti v tomto věku nejdůležitější, jsem si kladla ve své diplomové práci. Jako výzkumná metoda byla zvolena metoda dotazníkového šetření. Do dotazníkového šetření se v celkovém součtu zapojilo více než sto respondentů, kteří zodpovídali otázky týkající se právě oblasti motivace.

Doufám, že má diplomová práce bude přínosem pro všechny badmintonové trenéry nejen této věkové kategorie. A společně dokážeme, aby rostl nejen zájem o badminton, ale také počet dětí, které budou brát badminton jako svůj hlavní sport, kterému se chtějí věnovat i v budoucnosti.

1. PSYCHOLOGIE SPORTU

„Psychologie sportu se zabývá studiem lidí a jejich chováním v prostředí pohybových aktivit a sportu. Její součástí coby aplikované vědní disciplíny je rovněž uplatnění poznatků při pomoci lidem, kteří se sportu nebo cvičení věnují.“ (Tod 2012 s. 13).

Historicky vychází psychologie sportu z poznatků v oblasti tělesného a duševního zdraví. Již ve starověku byla chápána důležitost souhry tělesna a duševna, jež vyjadřoval pojem kalokaghatia. Psychologie sportu jako věda se začala formovat v druhé polovině 19. století. Psychologové začali uplatňovat své vědomosti, znalosti a výzkumné metody právě na sport. Nejprve se jednalo pouze o malý počet těchto psychologů, postupem času začaly po 1. světové válce vznikat vysoké školy zaměřené na tělesnou výchovu a sport. Po 2. světové válce došlo k rozvoji olympijských sportů a vrcholoví sportovci začali být připravováni nejen po stránce tělesné, ale také po stránce psychické. Roku 1965 se konal první světový kongres psychologie sportu. V současnosti je psychologie sportu poměrně oblíbený obor, a to především z důvodu, že probíraná témata jsou většinou lidem blízká a lidé s nimi již mají nějaké zkušenosti. Psychologie sportu nyní zkoumá především vztahy mezi sportovní činností a psychikou člověka. Zabývá se tím, jak sport ovlivňuje psychické procesy a osobnost člověka a naopak, jak je průběh sportovní činnosti ovlivňován psychikou (Hošek 2009).

V rámci psychologie tělesné výchovy a sportu je tak třeba si položit dvě zásadní otázky:

- *Jak působí psychologické faktory na účast ve sportech a cvičení a na výkony v nich.*
- *Jaký psychologický vliv má na člověka účast ve sportu a cvičení? (Williams a Straub 2010 in Tod 2012).*

Právě odpovědi na tyto otázky slouží psychologům k určování hodnot, které sport lidem a společnosti přináší. Získané poznatky pak slouží zejména k: výzkumu, výuce a konzultaci. Tyto poznatky mohou také později sloužit lidem pro práci s druhými. Konkrétně se může jednat o trenéry, instruktory a cvičitele, učitele tělesné výchovy, ale i o lidi široké veřejnosti, kteří se o sport a psychologii zajímají pouze pro vlastní potřebu. Jedním z úkolů sportovní psychologie je pomoci lidem porozumět vlastním myšlenkám, pocitům a chování. Zároveň se naučit vlastní myšlenky, pocity a chování řídit a tím dosahovat lepších výkonů (Tod 2012).

1.1 MOTIVACE

Následující kapitola je věnována motivaci. Motivace je nedílnou součástí každého z nás. Pod pojmem motivace se skrývají naše pohnutky, na základě kterých vykonáváme různé činy. Motivace nám odpovídá na veškeré otázky týkající se lidského chování. A právě motivace je to, co sportovce provází celou kariérou a značně ovlivňuje jeho výkony.

„Když pochopíme, co sportovce žene k výkonu, můžeme získat cenný vhled do možností zlepšovat jejich výkony a pomoci trenérům účinně hrát na motivační struny jejich svěřenců.“ (Tod 2012, s. 35).

1.1.1 CHARAKTERISTIKA MOTIVACE

Pod pojmem motivace si každý z nás dokáže něco představit. Víme, že se jedná o vnitřní popud, který nás výrazně ovlivňuje. Charakteristika motivace je však mnohem složitější a její problematikou se ve svých publikacích zabývá nespočet psychologů. Vybrala jsem některé z nich:

- Nakonečný Milan (1995, s. 78): *„Motivace je proces usměrňování, udržování a energetizace chování, který, i když vychází z biologických zdrojů, je psychický fenomén, je to psychikou řízený druh regulace.“*
- P. G. Zimbardo (1983, s. 344) zdůrazňuje, že: *Motivaci nikdy nikdo neviděl, je to pojem, vyjadřující určité závěry z toho, co je pozorováno, totiž z toho, že chování směřuje k dosažení určitých cílů, že probíhá s určitou silou (úsilím), že člověk prožívá touhy a chtění.“* (in Nakonečný 1996).
- Čáp Jan (2001, s. 145) ve své publikaci píše: *„Motivaci chápeme jako souhrn hybných momentů v osobnosti a v činnosti: souhrn toho, co člověka pobízí, aby něco udělal, nebo co mu v tom zabraňuje.“*
- Dovalil Jiří (2008, s. 118) říká, že: *„Motivaci lze chápat i jako průnik všech dynamických činitelů, jež určují iniciaci, směr, intenzitu i stabilitu chování sportovce.“*
- Hartl Pavel a Hartlová Helena (2000, s. 328) uvádí, že se jedná o: *„proces usměrňování, udržování a energetizace chování, které vychází z biologických zdrojů.“*

- V publikaci Psychologie sportu je motivace charakterizována jako: *Hypotetický konstrukt sloužící popisu vnitřních a vnějších sil působících na zahájení, směr, intenzitu a trvání určitého chování.*“ (Vallerand a Thill 1993 in Tod 2012, s. 35).

Přestože se na první pohled mohou výše zmiňované definice zdát jako rozdílné, v pochopení podstaty celé motivace, se autoři shodují. Motivace je ovlivňována vnějšími i vnitřními faktory, je součástí našeho života, žene nás kupředu, ovlivňuje naše chování, směřující k určitému cíli a objasňuje příčiny našeho jednání.

S termínem motivace souvisí pojem motiv, který je však nutné od motivace odlišit. Podle Nakonečného (2005) je motivace aktivována právě jednotlivými motivy. Hošek (2009) uvádí, že motivace je ve skutečnosti sloučení jednotlivých motivů, které se samostatně prakticky nevyskytují. Každý sportovec je tak ovlivňován řadou motivů, které na sebe působí a navzájem se překrývají.

1.1.2 KLASIFIKACE MOTIVŮ A POTŘEB

Motivy i potřeby patří mezi vnitřní psychické stavy a úzce spolu souvisí. Často tyto pojmy bývají ztotožňovány či dokonce zaměňovány. Potřeby někdy bývají chápány i jako druh motivů. Přesto je třeba od sebe tyto pojmy odlišit. *„Motivy vyjadřují obsah dovršující reakce (uspokojení), a jako takové jsou to dále neanalyzovatelné psychologické příčiny chování.“* Zatímco: *„Potřeby vyjadřují výchozí motivační stav, který se vývojem (zkušeností) zpředměťuje, tj. nachází určitý objekt činnosti a s ním spojený instrumentální vzorec chování.“* (Nakonečný 1996, s. 29).

1.1.2.1 Motivy

Motivům se ve své publikaci věnuje i Vágnerová (2004, s. 168), která říká: *„Motivy jsou faktory, které aktivizují lidské chování, zaměřují je na určitý cíl a v tomto směru je udržují po určitou dobu. Takto navozené jednání směřuje k uspokojení určité potřeby.“* Stejný názor na motivy má i Říčan (2010), který jednoduše uvádí, že motivace je souhrnným označením pro motivy a jejich působení. Motivы jsou tedy faktory, které uvádí do pohybu jakoukoli činnost či proces.

Holeček a Miňhová (2007) dělí motivy na vnější činitele - incentive a vnitřní činitele - introitivy.

a) Vnější činitelé:

- odměny (pochvala, úsměvy, výhody, peníze, dary)
- tresty (napomenutí, důtka, přísný pohled, pokuty, zákazy)
- příkazy (rozkazy velitelů, výzvy učitelů, rodičů, nadřízených)
- prosby, přání a očekávání druhých (motivem může být vše, co od nás druzí chtějí, očekávají, potřebují)
- nabídky, pobídky (např. zboží ve výkladní skříni, reklama)
- vzory (také antivzory), které vedou k nápodobě (nebo odmítání)

b) Vnitřní činitelé:

- zájmy
- emoce
- návyky, zvyky
- postoje a hodnoty
- životní plány, cíle, ideály
- pocit povinnosti (morální motivace)

Stejně jako na motivaci k jakékoliv činnosti, tak i na motivaci ke sportovní činnosti se podílí celá řada motivů. Hošek (2009) dělí tyto motivy dle Madsena na:

- motivy společenského kontaktu
- motivy dosahování něčeho
- motivy prestiže
- motivy akvizice, tj. nabývání a vlastnění
- emocionální motivy agrese a dosažení bezpečí

1.1.2.2 Potřeby

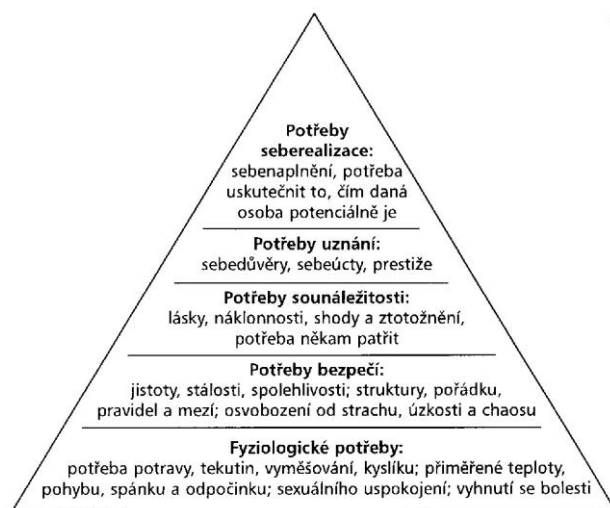
O motivu se často mluví také jako o potřebě. Je to stav, který se vyznačuje touhou uspokojit danou potřebu. *Potřebami označujeme pocit vnitřního nedostatku nebo přebytku*

něčeho. Ten vniká při narušení homeostázy (rovnovážného stavu) organismu.“ (Lokšová, Lokša 1999). Jasný názor má i Nakonečný (2004), který uvádí, že „*potřeba vyjadřuje absenci nějaké hodnoty*“.

Potřeby jsou považovány za nejvýznamnější lidské motivy. Motivační struktura člověka zahrnuje více úrovní potřeb, kdy jedna potřeba je dominantnější než potřeby ostatní a to ovlivňuje chování jedince. Potřeby můžeme rozdělit na dvě základní skupiny. První skupinu tvoří potřeby vývojově nižší, kam řadíme potřeby fyziologické, biologické a jinak biologicky podmíněné. Jedná se o potřeby vrozené, mezi něž patří například potřeby hladu, žízně, spánku. Tyto potřeby jsou charakteristické pro naprosto všechny lidské bytosti a nejsou ovlivněny historicky, kulturně ani sociálně. K jejich uspokojování dochází přednostně a teprve poté se člověk může posunout na uspokojení potřeb vývojově vyšších. Skupina potřeb vývojově vyšších, je podmíněna především kulturně a historicky (Horská 2009).

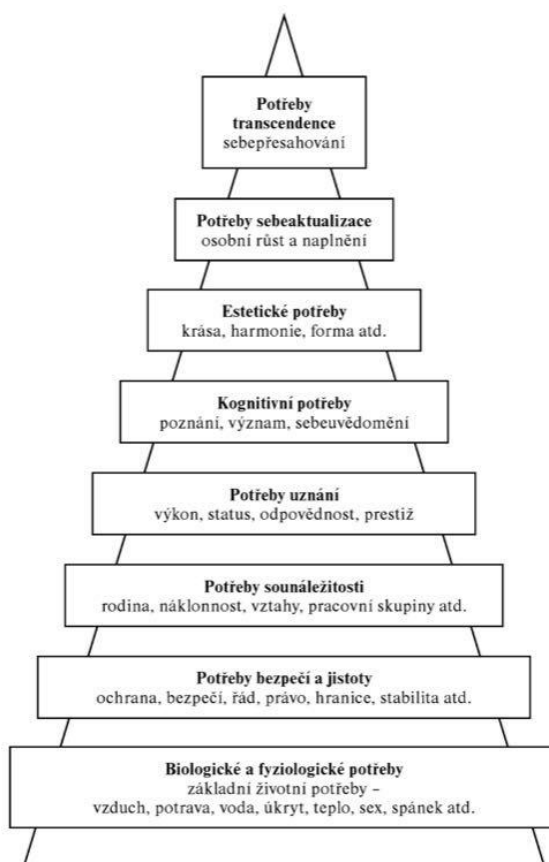
Jiné teorie uvádějí, že potřeby můžeme dělit na potřeby nedostatkové a potřeby růstové. Potřeby nedostatkové jsou důležité pro přežití jedince a díky nim je jedinec schopen vyvíjet nejrůznější aktivity. Tyto potřeby musejí být uspokojeny jako první a u člověka se objevují a jsou uspokojovány opakovaně. Teprve po jejich uspokojení mohou přijít na řadu potřeby růstové. Název růstové potřeby je odvozen od skutečnosti, že uspokojují osobnostní růst člověka. Jedinci obvykle přinášejí radost a pocit štěstí (Horská 2009).

Z tohoto předpokladu vycházel americký psycholog Abraham Harold Maslow, který roku 1943 sestavil nejznámější hierarchii potřeb. Maslowova pyramida potřeb vychází z postupného uspokojování jednotlivých úrovní potřeb. Původní Maslowův model (viz obr. č. 1) měl pět úrovní: fyziologické potřeby, potřeby bezpečí, potřeby sounáležitosti, potřeby uznání a potřeby seberealizace.

Obrázek č. 1: Původní Maslowův model pyramidy potřeb (zdroj: Metodický portál RVP)

Roku 1970 po smrti Abrahama Maslowa byl jeho původní model rozšířen o dvě nové úrovně – potřeby kognitivní a potřeby estetické. Další úpravou bylo přidání potřeby transcendence v 90. letech minulého století. Na obrázku číslo 2. je vyobrazen právě upravený model Maslowovy pyramidy potřeb z 90. let.

Obrázek č. 2: Rozšířená Maslowova pyramida potřeb (Horská 2009, s. 45)

1.1.3 VÝKONOVÁ MOTIVACE

„Motivace k výkonu představuje snahu jedince obstát ve výkonových situacích jak z vlastního pohledu, tak z pohledu sociálního okolí. Jde o vytrvání v náročné činnosti, dosažení cíle a snahu stát se úspěšným člověkem.“ (Pavlas 2011, s. 30).

Výkonová motivace je zaměřena na výkon jedince či skupiny. O výkonové motivaci můžeme mluvit i z hlediska pracovních či studijních výsledků, nás však nejvíce zajímá výkonová motivace ve sportu. Z hlediska úspěšnosti sportovce je výkonová motivace jedním ze základních předpokladů. Vztah k výkonu je však u žáků různý, projevují se zde především osobnostní rysy jedince. Při provádění nejrůznějších úkolů žáci pocítují potřebu dosáhnout úspěchu, zároveň se však obávají i neúspěchu a touží se mu vyhnout. Základem výkonové motivace jsou tedy dvě základní potřeby. Tou první je potřeba dosažení úspěšného výkonu. Co se týče potřeby dosáhnout úspěchu, ta zahrnuje podání kvalitního výkonu, překonávání překážek a také překonávání sebe sama. Jedinec s vyšší potřebou dosažení úspěchu je obvykle zdravě soutěživý. Druhou základní potřebou je potřeba vyhnout se neúspěchu provázená obavou ze selhání. Jedinec s převažující potřebou vyhnout se neúspěchu je obvykle úzkostlivý a po dosaženém výkonu nepocítuje radost, ale úlevu. Žáci, u kterých pak potřeba vyhnout se neúspěchu výrazně převažuje, mají tendenci se výkonovým situacím úplně vyhýbat (Hrabal, Pavelková, 2011).

„Výkonové chování žáků se tedy projevuje obecně v jejich postoji k úspěchu a neúspěchu a v preferenci cílů a je podmiňováno osobnostními charakteristikami žáka, jako je sebedůvěra a sebezpochybování.“ (Hrabal, Pavelková, 2011 s. 6).

V některých případech se můžeme setkat i s termínem potřeba vyhnout se úspěchu. Potřeba vyhnout se úspěchu se vyskytuje nejméně často. Jedná se o situace, kdy se jedinec vyhýbá úspěchu ze svých osobních důvodů. Tím nejčastějším je snaha nevymykat se z průměru, nevyčínat a neupozorňovat na sebe příliš dobrým výkonem, ať již se jedná o výkon sportovní nebo pak častěji výkony podávané ve školních lavicích.

O pozitivní výkonové tendenci můžeme mluvit v případě, má-li žák více rozvinutou potřebu dosažení úspěchu a nízkou obavu z neúspěchu (Plhánková, 2004).

Podstatou výkonové motivace je tedy předpoklad, že každý člověk má vnitřní touhu dosahovat úspěchu a vyhýbat se neúspěchu. Motivace k nějaké činnosti či sportovnímu

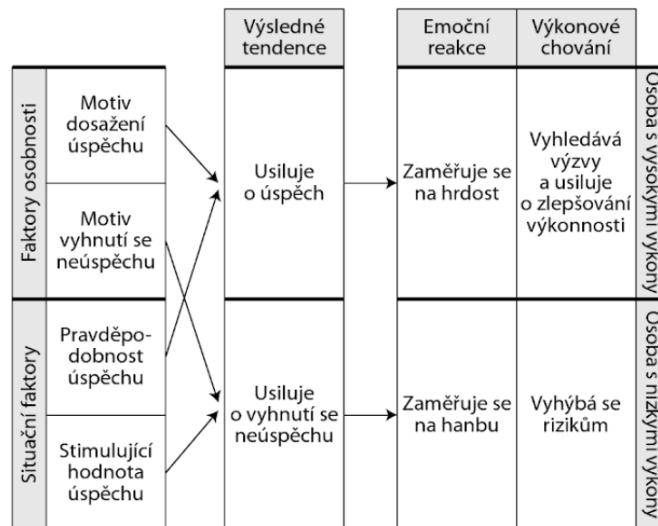
výkonu je tedy výslednou rovnováhou mezi přáním uspět a našim přesvědčením, že v dané činnosti neuspějeme. Toto tvrzení vyjadřuje Tod (2012, s. 36) následující rovnicí:

$$\text{výkon} = \text{motivace dosáhnout úspěchu} - \text{strach ze selhání}$$

Teorie potřeby dosažení úspěchu vychází dle Toda (2012) z pěti faktorů:

- *Osobnostní faktory* – lidé, které pohání potřeba úspěchu, patří mezi vysoce úspěšné, zatímco lidé vyhýbající se neúspěchu jsou málo výkonné osoby, které již zažily pocit studu či hanby a chtějí se těmto pocitům vyhnout.
- *Situační faktory* – se skládají z pravděpodobnosti úspěchu a stimulující hodnotě úspěchu. Jinými slovy: přestože pravděpodobnost úspěchu nad silným protivníkem je nízká, vítězství nad takovým soupeřem má vyšší hodnotu než nad soupeřem slabším.
- *Výsledné tendence* uvádějí, jaké v konkrétních situacích osoby zvolí přístup. To znamená, vytvoříme – li stanoviště se třemi stupni obtížnosti, výkonné osoby dají přednost reálné výzvě, zatímco osoby s potřebou vyhnout se neúspěchu zvolí situaci extrémně jednoduchou či extrémně náročnou.
- *Emoční reakce* popisují emoční zaměření osob ve vztahu k úspěchu a neúspěchu.
- *Výkonové chování* vychází z předcházejících čtyř faktorů. Jak již bylo řečeno, žáci s převládající potřebou dosáhnout úspěchu se zaměřují na zvyšování vlastní výkonnosti. Oproti tomu osoby s potřebou vyhnout se neúspěchu si vždy zvolí situace nejjednodušší, ve kterých mohou snadno uspět. Popřípadě volí situace extrémně náročné, ve kterých pokud neuspějí, tak se nic neděje a pokud tuto situaci zvládnou překonat, stávají se hvězdou.

Předcházející tvrzení přehledně shrnuje obrázek č. 3.

Obrázek č. 3: Shrnutí teorie potřeby úspěchu (zdroj: Tod 2012, s. 38)

1.2 TRENÉR

„Trenér by si měl být vědom obrovského vlivu (ať již dobrého a nebo špatného) na výchovu sportovců, a proto by nikdy neměl dávat přednost vítězství před hodnotami, které souvisejí s rozvojem pozitivních charakterových vlastností sportovců.“

„Trenér by měl zachovávat úctu a důstojnost své profese. Při všech osobních kontaktech se sportovci, studenty, sportovními funkcionáři pracovníky školy, sportovní asociací, médií, veřejností by se měl trenér snažit být tím nejlepším vzorem etického a morálního chování.“ (Martens 2006, s. 55).

K tomu, aby se člověk stal trenérem, stačí, aby měl nějaké sportovní zkušenosti a udělaný základní trenérský kurz. K tomu, aby se člověk stal dobrým trenérem, je však zapotřebí mnohem více. Dobrý trenér by měl mít znalosti z nejrůznějších oborů, zejména pak z fyziologie, biomechaniky, psychologie a sociologie. Trenér ve své profesi následně uplatňuje nejen tyto vědomosti, ale i své povahové a osobnostní vlastnosti. Mezi tyto vlastnosti můžeme zařadit schopnost řešení problémů, rychlé navození pracovní atmosféry či precizní komunikaci (Svoboda 2007).

1.2.1 DŮLEŽITOST TRENÉRSKÉ FILOZOFIE

Každý trenér by měl mít nějakou vlastní trenérskou filozofii. Filozofií se v tomto případě myslí osobní přesvědčení, kterými se trenér během svého trénování řídí. Filozofie každého trenéra se odvíjí od jeho osobnosti a vychází i ze zásad, jež dodržuje v běžném životě. Trenérská filozofie může pomoci v uvědomění si vlastních silných a slabých stránek, teprve s tímto uvědoměním může trenér své slabé stránky odstraňovat a silné stránky rozvíjet. Pečlivá volba trenérské filozofie tak může člověku pomoci stát se lepším trenérem (Woodward 2016).

1.2.2 TYPOLOGIE TRENÉRA A TRENÉRSKÉ STYLY

Stejně jako v běžném životě lidé mají různou osobnost, tak to platí i o trenérech. Trenéry tak můžeme dělit dle jejich osobnostních vlastností a různí psychologové rozlišují různé typy trenérů. Každý z níže uvedeného typu má určité výhody a nevýhody, nelze tedy tvrdit, že některý z nich je pouze dobrý či pouze špatný. Ideální trenér neexistuje a každému sportovci vyhovuje jiný typ trenéra.

Jedna z nejznámějších typologií, je rozdělena dle povahových a charakterových vlastností trenéra (Tutko a Richards 1971, in Svoboda 2007).

- 1) **Trenér autoritářský** – přísný přístup; vyžadování perfektní poslušnosti a předem vymezených pravidel; dokáže si udržet pořádek a kázeň, nicméně nebývá mezi svěřenci oblíbený.
- 2) **Trenér přátelský** – opak trenéra autoritářského; mezi sportovci je velmi oblíben, zajímá se o ně; některými jedinci může být díky své přátelské povaze považován za slabého; tréninky dělá zajímavé, vytváří uvolněnou atmosféru a tým, ve kterém sportovci spolupracují.
- 3) **Trenér intenzivní** – jedná se o trenéra podobného autoritářskému typu; méně však využívá trestů a více vše prožívá, bere si věci osobně; často na sportovce klade nereálné požadavky.
- 4) **Trenér snadný** – představuje opak trenéra intenzivního; na sportovce působí pohodově a uvolněně; skvěle ovládá improvizaci; jeho nevýhodou bývá neefektivní vedení tréninku.

- 5) **Trenér chladný – počtář** – praktický trenér, jenž se rád vzdělává a ve vedení tréninku využívá osvědčených postupů; v tréninku tohoto trenéra nebývá přátelská atmosféra, chybí lidský přístup.

Z důvodu nízké komplexnosti jednotlivých typologií nelze většinu trenérů promítnout pouze do jednoho z výše zmiňovaných typů. Tyto typologie nevystihují celou osobnost trenéra, ale spíše jen jeho vztah k činnosti či sportovcům. Každý trenér tak může mít něco společného s různými typologiemi a být úspěšný v různých podmínkách s různými sportovci (Svoboda 2007).

Stejně jako se odlišují typy trenérů, tak se odlišují i různé styly trénování a vedení tréninkových jednotek. Trenérský styl vedení skupiny určuje, jakým způsobem bude tréninková skupina fungovat a co se bude od jednotlivých členů očekávat. Jednotlivé trenérské styly se liší především aktivitou trenéra. Nejjednodušší rozdělení najdeme v trenérské příručce „Vzdělávání badmintonových trenérů“. Uvádí, že přestože se v praxi můžeme setkat s mnoha typy trenérů, spadají všichni tito trenéři v podstatě mezi dva extrémy: trenérské styly autokratické a demokratické. Autokratický trenérský styl znamená, že trenér rozhoduje, co se bude dělat a jakým způsobem. Sportovci pod vedením tohoto trenéra do vedení tréninkové jednotky nezasahují nebo zasahují minimálně. Pro trenéra je tento styl výuky jednodušší a rychlejší. Pro hráče je nevýhodou to, že se neučí sami nést zodpovědnost a řešit problémy. O demokratický styl se jedná v případě, kdy se hráči více podílejí na stavbě tréninkové jednotky. Sami se rozhodují, co potřebují trénovat a jakým způsobem. Pro hráče je tento styl přínosem z hlediska toho, že se učí spoléhat více sami na sebe. Nevýhodou je, že je tento styl pro trenéra složitější a vyžaduje více času i zkušeností (Woodward 2016).

Martens (2006), rozlišil trenérské styly do tří kategorií:

- **Autoritativní styl – trenér-diktátor**
 - Jedná se o trenéra, jenž dělá veškerá rozhodnutí sám, sportovcům přesně a jasně říká, co mají dělat.
 - Úkolem svěřenců je pouze poslouchat autoritativní příkazy trenéra.
 - Tento trenérský styl vychází z předpokladu trenérových znalostí a bohatých zkušeností.
 - Autoritativní trenérský styl převládal v minulosti, v současné době je nahrazován stylem kooperativním.

- **Submisivní styl – trenér-opatrovatel**
 - Trenéři preferující tento styl vydávají minimum pokynů a pouze minimálně zasahují do průběhu celého tréninku.
 - Tito trenéři obvykle nemají osvojené trenérské vědomosti, mají nedostatek schopností a nemají potřebné dovednosti k trénování.
 - Submisivní trenéři jsou především ti, kteří nechají své svěřence hrát a pouze na ně dohlížejí.

- **Kooperativní styl – trenér-učitel**
 - Jak už název vypovídá, kooperativní styl vychází ze společné spolupráce mezi trenérem a jeho svěřenci.
 - Kooperativní přístup napomáhá tvořit rovnováhu mezi vedením výuky trenérem a možnostmi, nechat sportovce řídit sami sebe.
 - Trenéři preferující tento styl, mají odpovědnost za tréninkovou jednotku, zároveň však učí sportovce sami se rozhodovat.

„*Odlíšné styly je nutné využívat také v závislosti na velikosti skupiny, zkušenostech hráčů a konkrétní situaci.*“ (Woodward 2016 s. 13).

1.2.3 ROLE TRENÉRA

S prací trenéra je spojeno určité očekávání a to jak od široké veřejnosti, tak přes očekávání sportovců až po očekávání ve vedení sportovních klubů a asociací. Tato očekávání se promítají do tzv. rolí trenéra. Trenér vždy zastupuje více sociálních rolí, které jsou často vzájemně provázané a zrcadlí se v nich i trenérův osobnostní charakter.

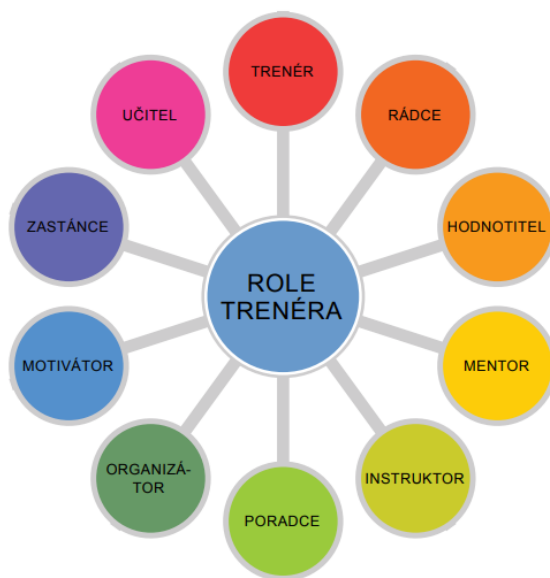
Z hlediska reálných činností rozlišuje Svoboda (in Jansa 2018) tyto role:

- **Instrukční role** – trenér vede trénink a podává potřebné informace.
- **Role стратега** – trenér zaměřující se především na taktiku, vede tým či sportovce na turnajích a soutěžích.
- **Role terapeuta** – trenér, který má vliv nejen na tělesné stavy svých svěřenců, ale také na psychiku a psychické procesy.

V detailnější podobě pak Svoboda (in Jansa 2018) rozlišuje šest základních dimenzí role trenéra:

- 1) **Informátor** – podává potřebné informace, vysvětluje, odpovídá na dotazy.
- 2) **Důvěrník** – naslouchá problémům svých svěřenců a pomáhá jim je řešit.
- 3) **Ukazňovatel** – vyžaduje poslušnost, nekázeň trestá.
- 4) **Motivátor** – motivuje, navádí svěřence k lepším výkonům, chválí a odměňuje.
- 5) **Referent** – problémy a jejich řešení předává dál (oddíl či výbor tělovýchovné jednoty).
- 6) **Vychovatel** – více než o výkon mu jde o působení na osobnost sportovce.

Poměrně rozšířené schéma jednotlivých rolí, jež trenér může/musí plnit je uvedeno také v trenérské příručce „Vzdělávání badmintonových trenérů“ (Woodward 2016 s. 10) viz obr. 4.

Obrázek č. 4: Role trenéra (zdroj: Woodward 2016, s. 10)

2. MLADŠÍ ŠKOLNÍ VĚK

2.1 CHARAKTERISTIKA MLADŠÍHO ŠKOLNÍHO VĚKU

Mladší školní věk je obdobím znamenajícím radikální změnu v životě dítěte. Začíná povinná školní docházka a společně s ní děti získávají nové role a zároveň se jim začínají vyskytovat nové povinnosti, které oproti předcházejícímu období mají závažnější charakter. Převažující herní činnost je nahrazena činností učební, dítě se musí učit soustředit na výuku a přijmout autoritu učitele. Na dítě jsou kladeny nároky spojeny s kázní a dosahování výkonů v různých oblastech. Škola otevírá žákovi nové obzory a žák se musí mimo jiné naučit uplatnit ve skupině (Říčan 2004).

Věkové ohraničení charakterizující mladší školní věk je u různých autorů takřka totožné.

„Jako mladší školní období označujeme zpravidla dobu od 6 – 7 let, kdy dítě vstupuje do školy, do 11 – 12 let, kdy začínají první známky pohlavního dospívání i s průvodními psychickými projevy.“ (Langmeier, Krejčířová 2006, s. 117).

Kouba (1995) také vymezuje začátek mladšího školního věku zahájením školní docházky a konec vymezuje začátkem pohlavního dospívání, které u dívek začíná ve věku 11 let a u chlapců ve 12 letech.

Trochu jiný pohled uvádí Vágnerová (2012), která rozděluje školní věk, tedy období kdy dítě naplňuje povinnou školní docházku, na tři jednotlivé fáze:

- 1) *Raný školní věk* je charakterizován od nástupu do školy tj. od 6 let až do 9 let dítěte. Dítě si v tomto období osvojuje základy vzdělanosti – učí se číst, psát a počítat.
- 2) *Střední školní věk* je datován od 9 do 11-12 let. V tomto období se dítě rozvíjí v různých oblastech, buduje si ve škole určitou sociální pozici a pozvolna se vytvářejí předpoklady pro budoucí proměnu dítěte.
- 3) *Starší školní věk* plynule navazuje na střední školní věk a je ukončen společně se završením povinné školní docházky, tzn. kolem 15 roku života. Toto období je nejčastěji nazýváno jako období pubescence.

Pro účely dotazníkového šetření byly do kategorie mladšího školního věku zařazeny děti, navštěvující první stupeň základních škol, tzn. děti do věku jedenácti let.

2.1.1 PSYCHICKÝ VÝVOJ

Dítě v mladším školním věku si osvojuje nové vědomosti, trénuje paměť a koncentraci. V průběhu učení se děti v tomto věku soustředí na jednotlivosti, souvislosti jim zatím unikají. Vůle ještě není plně vyvinuta, a pro děti je obtížné překonávat jakékoliv neúspěchy. Schopnost plné koncentrace trvá pouze kolem pěti minut, poté nastává útlum. Děti v tomto věku ještě nechápou abstraktní pojmy, abstraktní myšlení se rozvíjí až na konci tohoto období. Tomuto období se také říká období konkrétního (reálného) nazírání, děti chápou pouze to, „na co si mohou sáhnout“. Děti jsou velmi impulzivní a snadno se jim střídá nálada. Veškerou činnost silně prožívají (Perič 2008).

2.1.2 SOCIÁLNÍ VÝVOJ

Období mladšího školního věku je hlavním obdobím socializace. S nástupem do školy přichází do nového kolektivu, kde si musí vybudovat svoje postavení. Vznikají pevnější přátelství, ale i různé skupinky v rámci jednoho kolektivu. Velkou roli také hraje přechod od hry k povinnostem. Dítě se musí naučit přizpůsobit vymezeným pravidlům a vnímat novou autoritu – učitele. Ke konci tohoto období nastává fáze kritičnosti. Dochází k negativnímu hodnocení jevů, prostředí i skutečnosti. Snižuje se přirozená autorita a děti začínají své idoly hledat jinde. Zároveň na konci tohoto období dítě začíná přijímat odpovědnost za své činy (Perič 2008).

2.1.3 TĚLESNÝ VÝVOJ

Tělesný vývoj je u dětí v mladším školním věku charakteristický rovnoměrným růstem výšky i hmotnosti. Děti rostou v průměru o 6-8 cm za rok. Zároveň se jedná o dobu rovnoměrného růstu tělesných orgánů. Zakřivení páteře se ustaluje, není však trvalé a kostra dítěte ještě není plně vyvinutá. Z toho důvodu je nutné dbát na správné držení těla. Celkově tak dochází ke změnám tvaru těla, konkrétně k lepším poměrům končetin a trupu, to vytváří předpoklad k rozvoji nejrůznějších pohybových forem. Vývoj mozku je již ukončen před začátkem tohoto období. Díky tomu se zvyšuje schopnost učit se novým pohybům a dítě začíná zvládat i koordinačně náročnější pohyby (Perič 2008).

2.1.4 POHYBOVÝ VÝVOJ

Pohybový vývoj dětí v mladším školním věku je značně odlišný podle věkového období, ve kterém se konkrétně nacházejí. Jiná motorika je charakteristická na počátku tohoto období a jiná na jeho konci. V počátku mladšího školního věku pohyby dětí postrádají úspornost, veškeré naplánované pohyby jsou doprovázeny pohyby nadbytečnými. Děti například nevydrží dlouho v klidu sedět, neustále provádí nějaké pohyby navíc. Pro děti v tomto věku je typická vysoká a spontánní pohybová aktivita. Děti se poměrně lehce a rychle učí novým pohybům, které však nemusí být dlouhodobé a pokud nejsou pravidelně opakovány, mají malou trvalost. V druhé polovině tohoto období se zmírňují problémy s koordinací a ubývají nadbytečné pohyby. Postupně se děti dostávají do zlatého věku motoriky, což je označení pro nejpříznivější věk motorického vývoje. Toto období nastává mezi 10-12 roky dítěte (Perič 2008).

2.1.5 SPECIFIKA TRÉNINKU DĚTÍ V ML. ŠKOLNÍM VĚKU

V období mladšího školního věku se děti snadno dokážou pro něco nadchnout a toho by mělo být využíváno i ve vytváření vztahů ke sportu a k tréninkovému přístupu. Dospělí jsou po většinu tohoto období stále ještě silnou přirozenou autoritou, v čemž pro trenéra spočívá velká výhoda, ale s tím souvisí i určitá zodpovědnost. Trenér by měl umět využívat dětskou energii, spontánnost a skutečnost, že pohyb dětem v tomto věku působí radost. V tréninku by měl převládat herní princip, zároveň by měl trenér děti začít směřovat k systematické sportovní přípravě včetně výchovných opatření. Trenéři by si také měli uvědomit, že již v tomto věku se i ve sportovním tréninku formují osobnostní vlastnosti dítěte (Perič 2008).

Co se týče motorických schopností, měla by se rozvíjet především koordinace, rychlost reakce a pohyblivost. Silové schopnosti by měly být rozvíjeny pouze pomocí tréninku s vahou vlastního těla. Aerobní vytrvalostní trénink by měl probíhat v mírné intenzitě s dostatečným odpočinkem. Oproti tomu anaerobní trénink by u dětí v mladším školním věku neměl být vůbec zařazován (Mendrek, Novotná 2007).

3. BADMINTON

3.1 CHARAKTERISTIKA BADMINTONU

„Badminton je sportem, který má ambice být atraktivní, moderní, akční, přitažlivý pro nejširší veřejnost a zároveň si chce udržet dlouhodobou příslušnost k rodině olympijských sportů.“ (Mendrek, Novotná 2007, s. 7).

Jedná se o individuální sport, který je zároveň i nejrychlejším raketovým sportem, kdy rychlost míčku může přesahovat rychlost závodního auta formule 1. Nejvyšší naměřená rychlost míčku je 493 km/h. Jedná se o rekordní číslo, nicméně běžně na světových turnajích badmintonový míček lítá rychlostí přes 300 km/h. Průměrný zápas trvá mezi 30-60 minutami a hráči při něm naběhají kolem čtyř kilometrů (Mendrek, Novotná 2007).

Badminton je sport, který je rozšířen po celém světě a současný počet registrovaných hráčů přesahuje počet 230 milionů. V některých státech (například Japonsko, Čína) je badminton hlavním národním sportem, to znamená, že je známý a rozšířený jako u nás například fotbal nebo hokej. Z Evropy patří mezi badmintonové velmoci Dánové a na druhé místo se řadí Angličané (Mendrek, Novotná 2007).

Přestože v České republice je stále spousta lidí, kteří berou badminton pouze jako rekreační sport, i zde jeho popularita rapidně roste. Láká svou jedinečností, nenáročností na potřebné vybavení a relativní jednoduchostí v prováděných pohybech. Je určen všem lidem bez rozdílů, chlapcům i dívkám. Po osvojení základních badmintonových dovedností dokážou i začátečníci míček udržet ve hře a dobře si zahrát. Díky tomu je badminton skvělou zábavou i aktivním odpočinkem, který může být provozován od dětství až do pozdního stáří, tedy v každém věku i kondici. Hráči rekreační i hráči závodní zde mají možnost se neustále zdokonalovat, díky čemuž je badminton nazýván jako „sport pro život“. S rostoucím zájmem rekreačních hráčů vznikají nové badmintonové haly a sportovní centra přizpůsobená hranní badmintonu. Zvyšuje se také počet dětí v badmintonových oddílech a lidí s rostoucím zájmem o trenérskou licenci (Woodward 2016).

I o badmintonu platí věta, kterou kdysi řekl Fred Perry o tenise – *„Je to usilovná dřina, hodláš-li se stát šampionem, ale báječná zábava, chceš-li si zahrát s přítelem.“* (Mendrek, Novotná 2007, s. 9).

V badmintonu se skrývá mnoho výhod a to nejen po stránce tělesné (přínos pro zdraví a kondici), ale také po stránce sociální (přátelství, budování společných zážitků, práce ve skupině), emoční (zábava, touha po dosažení výsledků) a intelektuální (rozvíjí myšlení, učí se schopnost anticipace a řešení problémů) (Woodward 2016).

3.2 KRÁTCE Z HISTORIE

Podíváme-li se do historie badmintonu, je nutné zmínit skutečnost, že badminton patří mezi nejstarší sporty na světě. Udává se, že již před 2000 tisíci lety provozovali hru s opeřeným míčkem středoameričtí Aztékové a jihoameričtí Inkové. Konkrétnější zmínky o badmintonu pocházejí od 7. století, našeho letopočtu, kdy byl badminton rozšířen především na Asijském kontinentu, ovšem pod jiný názvem. Předchůdcem badmintonu byla tak v Číně hra zvaná Di-Dšen-Dsi, v Japonsku hra Cibane a například v Korji to byla hra Tije-Kiča-Ki, v Indii hra Poona. Ve Francii v 16. století se provozovala hra zvaná Jeu Volant (Mendrek, Novotná 2007).

Badminton, tak jak jej známe dnes, se začal vyvíjet od 18. století z Indické hry Poona, podle města Puna, kde jej objevili britští vojáci. Ti hru koncem 19. století přivezli s sebou do Anglie, kde se začala dále rozvíjet již pod dnešním názvem badminton. Roku 1873 se tak v Anglii konal první badmintonový turnaj. Během následujících čtyř let vznikala první oficiální badmintonová pravidla a roku 1899 se odehrál první ročník dnes jednoho z nejznámějších badmintonových světových turnajů – All England Championship. Roku 1934 byla založena světová badmintonová federace a v roce 1972 se badminton poprvé hrál na Olympijských hrách v Mnichově. Zlomovým rokem pro badminton byl rok 1992, kdy byl badminton zařazen mezi Olympijské sporty (Mendrek, Novotná 2007).

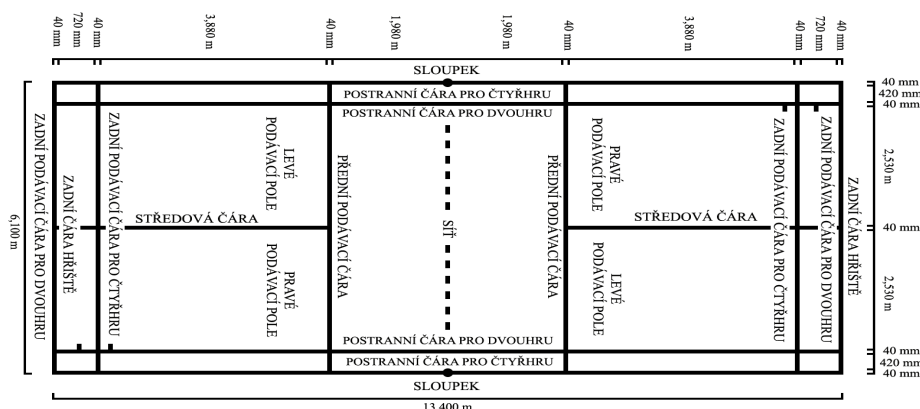
V Československu začaly vznikat první oddíly po roce 1950. Dalšímu rozvoji badmintonu v Čechách pomohli především dva badmintonoví reprezentanti z Indonésie, kteří v Praze studovali. Díky jejich trenérským a hráčským zkušenostem se čeští badmintonisté seznamovali s profesionálním a světovým provedením. Další důležitou osobou v historii badmintonu byl Josef Beneš, který jako první přeložil pravidla a byl dlouholetým trenérem a skvělým propagátorem. V roce 1967 se tehdejší Československo stalo členem Evropské badmintonové unie a později se stalo součástí světové badmintonové federace (Mendrek, Novotná 2007).

Od roku 2006 se hraje na dva vítězné sety do 21 bodů. K této změně došlo za účelem ztraktivnění badmintonu pro diváky. Od té doby, co byl nový bodovací systém představen, trvá obvykle badmintonový zápas 20-60 minut (Lees, Cabello, Torres 2009).

V současné době je v České republice více než 6000 registrovaných hráčů a přes stovku fungujících badmintonových oddílů. (Mendrek, Novotná 2007).

3.3 ZÁKLADY BADMINTONU

Badminton se hraje přes síť vysokou 155 cm. Výměny začínají podáním, jehož průběh musí být vždy uskutečněn pod úrovní pasu. V badmintonu rozeznáváme pět základních disciplín, kterými jsou: dvouhra mužů a žen, čtyřhra mužů a žen a smíšená čtyřhra. Hraje se na obdélníkovém kurtu (dvorci), jehož rozměry se mírně liší právě podle jednotlivých disciplín. Jiné rozměry má badmintonový kurt při dvouhrách a jiné rozměry má badmintonový kurt při párových disciplínách (při čtyřhrách).

Obrázek č. 5: Badmintonový kurt (zdroj: Český badmintonový svaz 2006)

Cílem hry je dříve než soupeř dosáhnout 21 bodů. V případě shodného skóre 20:20 se nastavuje, to znamená, že výsledné skóre musí být s dvoubodovým rozdílem. Maximální počet dosažených bodů je však 30, z čehož vyplývá, že nejtěsnější možné skóre je 29:30. Hraje se na dva vítězné sety beze ztrát – každý bod se počítá.

Woodward (2016) uvádí, že hráči mohou získávat body pokud:

- Míček spadne na soupeřovu polovinu kurtu a on jej nevybere.
- Míček zasáhne soupeřovo tělo či jeho oděv.

- Soupeř zahraje míček do autu – mimo oblast kurtu.
- Soupeř zahraje míček do sítě, skrz síť nebo pod síť.

3.3.1 ZÁKLADNÍ BADMINTONOVÉ ÚDERY

Nutno zmínit, že všechny níže uvedené úder mají dvojí provedení a to forhendové a backhandové, což se odvíjí od způsobu držení badmintonové rakety. Základem každé hry je badmintonové podání. I to rozlišujeme na podání forhendové a podání backhandové. Pravidla povolené délky podání se liší dle disciplíny. Záleží, zda se hraje dvouhra či čtyřhra. Obecně však platí, že podání musí být provedeno s míčkem nacházejícím se pod úrovní pasu, hlava rakety musí vždy směřovat směrem dolů (k zemi) a rukojeť se musí nacházet výše než hlava rakety. Není tedy možné si míček nadhodit a z podání smečovat. Badmintonové podání je prováděno od základní podávací čáry a může být zahráno jako podání dlouhé nebo podání krátké (Mendrek, Novotná 2007).

Ostatní badmintonové úder si můžeme dle Mendreka a Novotné (2007) rozdělit do tří skupin:

1) *Úder odehrávané z přední části kurtu:*

- Kraťas – míč odehraný před podávací čarou, letící těsně za síť soupeřova pole.
- Lob – nazývaný také jako výhoz, je míček odehrávaný před podávací čarou, letící až na soupeřovu zadní polovinu kurtu.
- Sklepnutý míč – odehrávaný nad úrovní sítě, prudce směřující směrem k zemi.

2) *Úder odehrávané ze střední části kurtu:*

- Drajv – prudký míč, letící těsně nad sítí, dopadající kolem podávací čáry.
- Smeč – míč hraný z půlky hřiště, odehrávaný maximální silou, prudce směřující k zemi.

3) *Úder odehrávané ze zadní části kurtu:*

- Drop – míč letící ze zadní části kurtu křivkou směrem dolů do přední části kurtu soupeře.
- Klír – neboli dlouhý úder je úder hrající se ze zadní části kurtu, letící vysokým obloukem na zadní část kurtu soupeře.

„Krása tohoto sportu spočívá v nepřeborném množství variant zahrávání jednotlivých úderů a řešení herních situací na kurt, ať se jedná o jakoukoliv výkonnostní úroveň hráče. To je pak zdrojem krásných prožitků a pocitů ze zjištění, co vše je možné s badmintonovým míčkem dokázat.“ (Mendrek, Novotná 2007, s. 10).

3.4 BADMINTONOVÝ TRÉNINK U DĚTÍ V ML. ŠKOLNÍM VĚKU

Badminton je komplexním sportem, což znamená, že na celkové připravenosti sportovce se podílí více faktorů: technika (pohybové a úderové dovednosti), taktika, fyzická připravenost (vytrvalost, rychlost, síla a obratnost), mentální předpoklady (motivace, emoce, koncentrace) a životní styl (vliv rodičů, životospráva, organizace času) (Mendrek, Novotná 2007).

Podle Woodwarda (2016) by se před vedením tréninkového procesu měli všichni trenéři držet 4 základních kroků:

- 1) *Plánování* – určuje cíle, kterých chceme v tréninkové jednotce dosáhnout, dále pomáhá k efektivnějšímu využití času při samotném tréninku.
- 2) *Vedení tréninku* – při vedení tréninkové jednotky by měl trenér zohledňovat věk, výkonnost a jiná specifika trénované skupiny; při samotném tréninku by měl trenér dávat hráčům zpětnou vazbu.
- 3) *Kritické posouzení* – popis toho, jak trénink probíhal, co se povedlo a nepovedlo.
- 4) *Vyhodnocení* – popis toho, co by příště šlo udělat jinak + návrh změn.

Již při plánování by měl trenér přemýšlet, pro koho tréninkovou jednotku připravuje. Badmintonový trénink vypadá jinak u dospělých reprezentačních hráčů a jinak u dětí, které dozrávají rozdílným tempem. Právě trenér ovlivňuje, jak se jeho svěřenci budou nebo nebudou zlepšovat, jakých dosáhnou výsledků, ale především, jestli je badminton bude bavit. Trenér by měl na děti působit pozitivně a pomáhat jim v jejich vývoji a to nejen tělesném, ale i společenském a intelektuálním.

„Dítě není malý dospělý. To je hlavní heslo, které si v tréninku dětí a mládeže musíme uvědomit. Trenér tento základní fakt musí respektovat a přizpůsobit tomu nejen konkrétní

tréninkový program, sportovní cíle, ale hlavně své ambice ve spojení s příkladným chováním a jednáním se svými svěřenci.“ (Mendrek, Novotná 2007, s. 116).

Mendrek s Novotnou (2007), kteří také označují období mladšího školního věku mezi 6-7 lety do 11 let (případně 12 let) uvádí, že trenér pro děti v tomto období znamená především obrovskou autoritu. Přístup trenéra by měl být zaměřen zejména na herní princip tréninku – trénink by měl v dětech stimulovat příjemné zážitky. Trenér by se měl ve svém tréninku vyhnout stereotypu, činnost by měla být pestrá, taková, aby děti nadchla a zaujala. Trenér by si měl uvědomit, že dítě je v tomto věku impulzivní, má problém se dlouhodobě soustředit. Nicméně se pomalu dostává do období zlaté motoriky, které označuje nejprůzračnější učební léta (Mendrek, Novotná 2007).

V badmintonovém tréninku bychom se konkrétně měli zaměřit především na správné držení rakety a techniku jednotlivých úderů. Důležité je naučení střehového postavení a osvojování správné práce nohou. Děti by se měly nenásilnou cestou učit badmintonová pravidla a získávat povědomí o taktických zásadách. V tomto období by badmintonu měla být věnována zhruba polovina času, zatímco druhá polovina by měla být věnována ostatním sportovním aktivitám. U dětí v mladším školním věku by tréninkové úsilí nemělo být zaměřené na výkon nýbrž na vytváření návyků na pravidelný trénink a především vypěstování kladného vztahu k tréninku a sportu obecně. Mezi další důležité aspekty patří zejména harmonický rozvoj osobnosti a upevňování zdraví (Mendrek, Novotná 2007).

V badmintonu existuje spousta možností, jak lze badminton dětem přizpůsobit ať již podle věku či podle výkonnostní úrovně. Woodward (2016) uvádí některé z nich:

- *Využití nafukovacích balónků* – vhodné pro začínající nejmenší hráče, kteří mohou prožívat úspěch ze zasažení letícího balónku, ale zároveň mají čas soustředit se na správné držení rakety.
- *Využití kratších raket* – kratší rakety jsou pro děti snadnější na ovládnutí, mají v nich větší cit – snáze se trefí do balónku.
- *Využití nižší sítě* – nižší síť napomáhá dětem při nácvičování všech úderů, kdy provedení úderu může být prováděno i směrem dolů.
- *Změna pravidel* – změnou pravidel se využívá zejména pro střídání podání tak, aby děti měli stejný počet příležitostí k jeho nácvičování; další změnou pravidel může být zmenšení badmintonového hřiště.

4. CÍL A ÚKOLY DIPLOMOVÉ PRÁCE

CÍL PRÁCE:

Cílem této diplomové práce je pomocí dotazníkového šetření vymezit a analyzovat hlavní motivační faktory pro hraní badmintonu u dětí v mladším školním věku.

ÚKOLY PRÁCE:

1. Sběr informací k danému tématu, obsahová analýza odborné literatury.
2. Sestavení a distribuce dotazníku, sběr dat.
3. Zpracování získaných dat, převod do grafů a tabulek.
4. Porovnání výsledků dětí mladšího a staršího školního věku.
5. Vypracování základních doporučení pro trenéry.

5. METODIKA

5.1 POPIS VÝZKUMNÉ METODY

Jako výzkumnou metodu jsem zvolila metodu dotazníkového šetření. Jandourek (2008 s. 45) charakterizuje dotazník jako *formulář určený respondentovi, tedy osobě dotazované během výzkumu dotazníkem. Dotazník obsahuje otázky a možnosti odpovědi, popřípadě ponechává místo pro spontánní odpověď. Umožňuje totiž u reprezentativního souboru dotazovaných poměrně snadnou kontrolu reprezentativy a data pomocí něho získaná se dají rychle zpracovat.*“ Surynek, Kašparová a Komárková (2001 s. 115) uvádějí, že výhodou dotazníkového šetření je, že nedochází k nežádoucímu ovlivnění působením osoby tazatele, respondent si sám určuje dobu, která mu vyhovuje pro zodpovězení jednotlivých otázek a jedná se o levnou variantu. Jako nevýhodu pak vymezují riziko nižší návratnosti než u osobního dotazování a dále uvádějí, že možnost rozmýšlení si odpovědi nedovoluje zachytit často velmi důležité spontánní odpovědi. Další výhodou určitě je zjištění velkého množství informací u velkého počtu respondentů v poměrně krátkém časovém úseku.

Každý dotazník se má skládat ze tří částí a měl by mít dobře promyšlenou strukturu. Vstupní část obsahuje název dotazníku, vysvětlení jeho principu a cíle. Druhá část je zaměřena na vlastní otázky, jejichž seřazení nemusí odpovídat logické struktuře. Třetí závěrečná část dotazníku by měla obsahovat poděkování respondentovi za spolupráci (Gavora 2010).

Pro účely mé diplomové práce jsem použila nestandardizovaný dotazník vlastní konstrukce, ve kterém respondenti vyhodnocují jednotlivé motivační faktory podle důležitosti.

Řídila jsem se základními pravidly, pro tvorbu dotazníku dle Surynka, Kašparové a Komárkové (2001, s. 117):

- *Dotazník musí být jednoduchý a srozumitelný.*
- *Po technické stránce musí být dobře patrná pečlivá pozornost, která byla dotazníku věnována.*
- *U dotazníku musí být pokyny, jak správně dotazník vyplnit.*
- *Pokud se slibuje respondentům anonymita, pak musí být zaručena.*

Mnou vytvořený dotazník se skládá z předem sestavených a pečlivě vybraných otázek. Otázky byly tvořeny na základě prostudované odborné literatury, rozhovorů s trenéry a dětmi. Trenérů jsem se ptala, proč si myslí, že jejich svěřenci hrají právě badminton, děti vyjmenovávaly, co je na badmintonových trénincích baví a povzbuzuje k lepšímu výkonu. Všechny zmíněné motivační činitele jsem si zapisovala a následně je použila při tvorbě jednotlivých otázek a celého dotazníku.

Dotazník je anonymní. To především z důvodu, že pro úspěšné dotazníkové šetření je důležité, aby respondenti měli záruku, že zjištěné informace nebudou zneužity proti nim. Anonymním dotazníkem také získáme pravdivější údaje, a vyhodnocované odpovědi tak mohou být co nejpřesnější (Chráška 2016).

V první části dotazníku respondenti odpovídali na otázky ohledně pohlaví, věku, důvodu proč hrají badminton, jak často ho hrají a jestli kromě badmintonu provozují i jiné sporty. Ve druhé části respondenti známkovali jednotlivé motivační faktory. Jednička znamená nejlepší známku (nejvíce s ní souhlasí) a čtyřka známku nejhorší (nesouhlasí s ní). Cíleně jsem zvolila sudý počet výběru možností (1-4) a to z důvodu, abychom se vyhnuli neutrálním odpovědím. Celkem tak respondenti hodnotili (známkovali) 22 otázek. Kromě otázek týkajících se motivačních faktorů se zde objevily otázky zjišťující podrobnější informace o přístupu dětí k badmintonu.

Původní dotazník je součástí Příloh.

5.2 CHARAKTERISTIKA ZKOUMANÉHO SOUBORU

Výzkumný soubor představovaly děti mladšího školního věku, hrající badminton alespoň 1x týdně. Kategorii mladšího školního věku jsem vybrala proto, že v tomto věku mají děti více kroužků a zájmů a teprve se rozhodují, čemu se v budoucnu budou chtít naplno věnovat. Právě z toho důvodu je důležité, aby badmintonoví trenéři věděli, které motivační faktory děti nejvíce ovlivňují a mohli s nimi pracovat.

Dotazník byl rozšířen zejména mezi děti navštěvující 25. základní školou v Plzni. Na této škole je badminton významně zastoupený. Od druhého stupně jsou zde sportovní třídy zaměřené právě na badminton a děti na prvním stupni mají možnost navštěvovat badmintonové kroužky. Pro účely výzkumu byly do kategorie mladšího školního věku

zařazeny děti, navštěvující první stupeň základní školy. Další výzkumnou skupinu tvořily děti, které jsou členy badmintonového oddílu TJ Sokol Doubravka Plzeň. Jednalo se o děti různé výkonnostní úrovně, do věku jedenácti let.

Pro statistické zpracování získaných dat u dětí mladšího školního věku byly využity dotazníky od 92 respondentů – 50 chlapců a 42 dívek. Průměrný věk byl 9,45 roků, věkové rozpětí se pohybovalo od 6 do 11 roků. Procentuální zastoupení a konkrétní hodnoty věku respondentů se nachází v tabulce č. 1.

Dotazník byl později distribuován i mezi děti staršího školního věku, tedy děti navštěvující druhý stupeň 25. základní školy v Plzni. Tuto skupinu jsem zvolila proto, abychom mohli porovnat, zda se u dětí s věkem motivační faktory mění či nikoli a pokud ano, zda je tato změna výrazná a v čem nejvíce se projevuje. Toto porovnání může sloužit pro další výzkum ohledně motivačních faktorů této věkové skupiny a také pro trenéry obou věkových kategorií. Porovnání těchto dvou kategorií věnuji samostatnou kapitolu.

Z dětí staršího školního věku se dotazníkového šetření zúčastnilo 36 respondentů – 21 chlapců a 15 dívek. Průměrný věk u dětí staršího školního věku byl 13,19 roků, věkové rozpětí se pohybovalo od 11 do 16 roků. Procentuální zastoupení a konkrétní hodnoty věku těchto respondentů jsou uvedeny v tabulce č. 8.

5.3 SBĚR DAT

Dotazník může být předán respondentům třemi způsoby: rozesláním poštou, předán osobně nebo prostřednictvím dalších osob. Osobní předávání dotazníku, po kterém následuje jeho bezprostřední vyplnění respondenty je nejvýhodnější. Hlavní výhodou je prakticky stoprocentní návratnost (Chráška 2016).

Sběr dat byl prováděn v období od 1. března 2019 a ukončen 22. března 2019.

Nejprve bylo dotazníkové šetření provedeno u dětí mladšího školního věku na 25. základní škole v Plzni. Jak už bylo řečeno, šetření probíhalo v rámci zájmového kroužku, který zde děti navštěvují. Badmintonové kroužky jsou rozděleny dle tříd a podle toho probíhal i sběr dat. U veškerého sběru dat jsem byla přítomna osobně, vysvětlovala jsem celý princip dotazníkového šetření a zodpovídala na případné dotazy. Samotná

administrace u jednotlivých skupin trvala mezi 20 – 40 minutami. Nejobtížnější byl sběr dat u žáků prvních tříd, z nichž většina neuměla ještě samostatně číst ani psát. U nejmladších respondentů tak vyplňování celého dotazníku trvalo nejdelší dobu, nutno však podotknout, že to všichni zvládli velmi dobře a pouze jeden vyplněný dotazník jsem byla nucena vyřadit pro jeho neúplnost. Pro děti bylo velmi nápomocné, že měly jednotlivé otázky známkovat jako ve škole. Lépe tak pochopily, co se od nich očekává a jak mají postupovat.

Poté, co byly osloveny všechny děti, které na 25. základní škole hrají badminton v rámci kroužku, rozšířila jsem dotazník mezi hráčské skupiny badmintonového oddílu TJ Sokol Doubravka. Děti v oddíle nejsou do tréninkových skupin řazeny dle věku, nýbrž dle výkonnosti. I zde jsem se dotazníkového šetření u všech skupin účastnila osobně a dohlížela na správnost vyplňování. Celkem tak dotazníky vyplňovaly tři výkonnostní skupiny z oddílu TJ Sokol Doubravka – začátečníci, mírně pokročilí a pokročilí hráči.

V polovině března, tedy po dvou týdnech byl celkový počet 93 vyplněných dotazníků od dětí mladšího školního věku, z nichž pouze jeden jsem musela vyřadit pro jeho neúplnost a nesprávné vyplnění. V konečném součtu jsem tedy získala 92 správně vyplněných dotazníků, s jejichž daty a údaji jsem mohla dále pracovat. Myslím si, že celkové číslo je velmi pozitivní a značí, že všechny děti byly ochotné spolupracovat a k celkovému vyplňování přistupovaly velmi zodpovědně. Právě vysoký počet respondentů může zajistit větší spolehlivost a přesnost získaných dat.

Jako poslední byly osloveny děti staršího školního věku, konkrétně žáci navštěvující druhý stupeň 25. základní školy v Plzni. Ti se sběru dat zúčastnili v druhé polovině března. Jedná se o žáky, kteří chodí do sportovní třídy a badminton hrají povinně v rámci školy. Již při samotném vyplňování se projevil věkový rozdíl, kdy respondenti dotazníky vyplnili mnohem rychleji, a při vyplňování nenastaly žádné komplikace. Určitě bylo dobré, že byl zvolen sudý počet odpovědí, protože jsem postřehla, že někteří žáci staršího školního věku chtěli zaznamenávat neutrální odpovědi, kdežto takto museli nad odpověďmi více přemýšlet.

V konečném součtu, jsem od žáků staršího školního věku získala 36 správně vyplněných dotazníků. Tyto dotazníky byly vyhodnoceny zvlášť a věnuji jim samostatnou kapitolu, kde porovnávám motivační faktory u dětí mladšího a staršího školního věku. Toto porovnání se nachází v kapitole 6.3.

5.4 METODY VYHODNOCOVÁNÍ A ZPRACOVÁNÍ DAT

Nejprve jsem vyhodnotila 92 dotazníků vyplněných od respondentů mladšího školního věku. Posouzením jednotlivých odpovědí, jsem získala hodnoty, které jsem si následně zapisovala. Tyto hodnoty jsem zaznamenávala do tabulky, ve které jsem později vypočítala průměrnou hodnotu jednotlivých odpovědí. Jednotlivé otázky jsem poté v tabulce seřadila vzestupně podle důležitosti. Čím je průměrná hodnota odpovědi nižší, tím větší význam má pro děti dané tvrzení či motivační faktor. Dalším krokem bylo, pomocí zapsaných hodnot, zpracovat výsečové grafy. Pod každým výsečovým grafem se nachází krátký komentář. Pro zpracování grafů a tabulek byly použity programy Microsoft Office Word 2007 a Microsoft Office Excel 2007.

Vypracovaná první část dotazníkového šetření se nachází v kapitole 6.1, zpracovaná tabulka a grafy druhé části dotazníkového šetření, jsou v kapitole 6.2. Díky zpracované tabulce i grafům lze snadno vyčíst, které motivační faktory u dětí v mladším školním věku převládají.

Na závěr jsem vyhodnotila 36 dotazníků vyplněných od respondentů staršího školního věku. Pomocí všech získaných dat jsem mohla porovnávat rozdíly motivačních faktorů u mnou sledovaných věkových kategorií. Tedy porovnání odpovědí respondentů mladšího a staršího školního věku. V kapitole 6.3 jsou ve sloupcových grafech vyobrazeny procentuální zastoupení odpovědí u obou zkoumaných kategorií. Díky tomu jsou rozdíly v odpovědích snadno rozpoznatelné. Také je zde zpracována tabulka, ve které jsou porovnány průměrné hodnoty jednotlivých tvrzení, pod tabulkou následuje komentář.

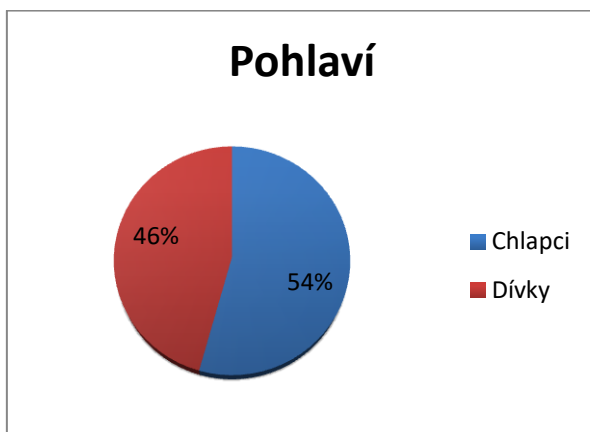
Sumarizace celkových výsledků se nachází v kapitole 6.4

6. VÝSLEDKY

6.1 První část dotazníkového šetření

Nejprve přináším výsledky dotazníkového šetření dětí mladšího školního věku. V první části dotazníkového šetření respondenti zodpovídali otázky ohledně osobních údajů. Celkem se zde vyskytovalo šest otázek, které jsou zpracovány do grafů a tabulek a můžeme zde vidět konkrétní hodnoty, stejně jako procentuální zastoupení.

Graf č. 1: Pohlaví respondentů

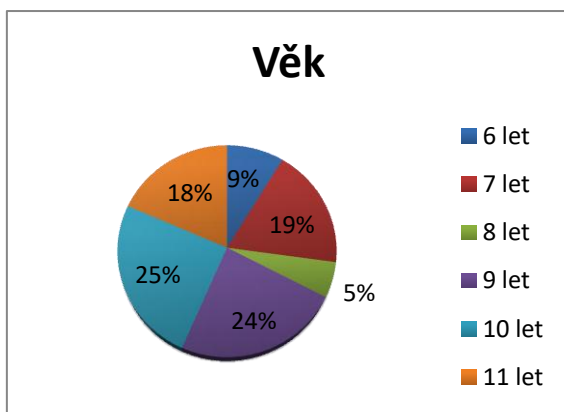

Odpovědi:	Absolutní číslo	Procenta
Chlapci	50	46%
Dívky	42	54%
Celkem	92	100%

Tabulka č. 1: Pohlaví respondentů

Výzkumu se zúčastnilo celkem 92 respondentů, z nichž bylo 50 chlapců a 42 dívek. Přestože rozdíly v odpovědích chlapců a dívek nebyly patrné, pro co největší přesnost a spolehlivost získaných údajů je dobré, že poměr v počtu chlapců a dívek byl velmi podobný.

Graf č. 2: Věk respondentů

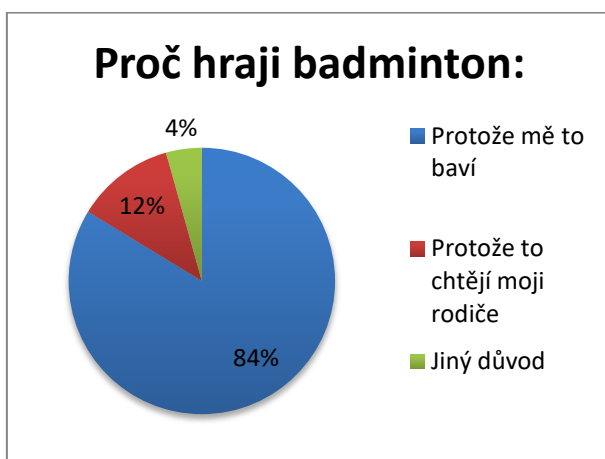

Odpovědi	Absolutní číslo	Procenta
6 let	8	9%
7 let	17	19%
8 let	5	5%
9 let	22	24%
10 let	23	25%
11 let	17	18%

Tabulka č. 2: Věk respondentů

Věk respondentů se pohyboval mezi šesti a jedenácti roky. Největší zastoupení měli devítiletí a desetiletí žáci. U některých otázek byl věkový rozdíl patrný, v jiných se nijak neprojevoval.

Graf č. 3: Proč respondenti hrají badminton

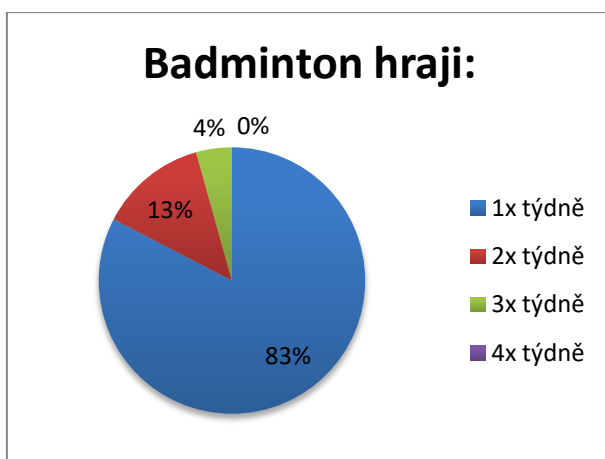

Odpovědi:	Absolutní číslo	Procenta
Baví mě to	77	84%
Chtějí to moji rodiče	11	12%
Jiný důvod	4	4%

Tabulka č. 3: Proč hrají badminton

Velmi důležitá a pozitivní informace celého výzkumu je skutečnost, že 84 % dětí hraje badminton proto, že je to baví. Pouze 12 % dotázaných uvedlo, že badminton hrají kvůli rodičům. Jiný důvod uvedli 4 % respondentů, jako důvod se 4x vyskytla stejná odpověď, která zněla „protože se chci dostat do sportovní třídy.“

Graf č. 4: Jak často respondenti hrají badminton

Odpovědi:	Absolutní číslo	Procenta
1x týdně	76	83%
2x týdně	12	13%
3x týdně	4	4%
4x týdně	0	0%

Tabulka č. 4: Jak často hrají badminton

Z výzkumu vyplynulo, že pouze 1x týdně hraje badminton 83 % respondentů, 2x týdně 13 %, 3x týdně 4 %. Jak se dalo předpokládat, 4x týdně nehraje badminton z dětí mladšího školního věku nikdo.

Graf č. 5: Jiné sporty u respondentů

Odpovědi	Absolutní číslo	Procenta
Ano	85	92%
Ne	7	8%

Tabulka č. 5: Jiné sporty

Většina respondentů, tedy celých 92 % kromě badmintonu provozuje také jiné sporty a pouze 8 % respondentů má badminton jako svůj jediný sport.

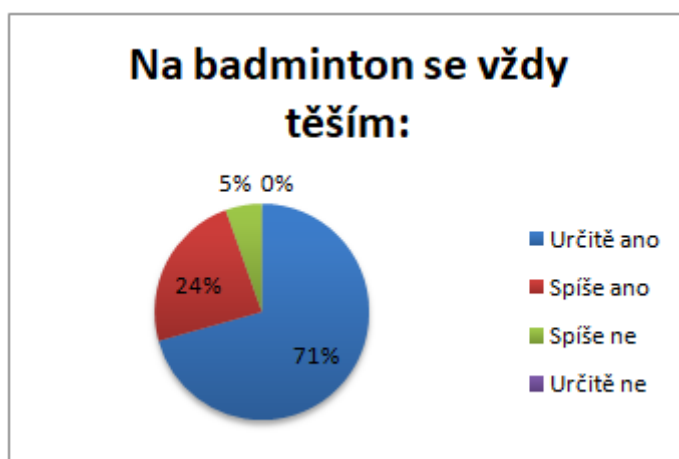
Poslední otázka první části dotazníku přesně ukazuje, jak je důležité v tomto věku umět děti správně motivovat. Děti mají i jiné sporty a právě v tomhle věku se rozhodují, který sport upřednostní a budou se mu dále věnovat.

6.2 Druhá část dotazníkového šetření

V druhé části dotazníkového šetření respondenti vybírali, jak moc souhlasí s jednotlivými tvrzeními. Jednalo se o sedmnáct otázek týkajících se nejrůznějších motivačních faktorů. Dále je zde zařazeno i pět otázek odlišných. Jedna z otázek zní, zda by děti chtěly badminton hrát častěji. Tato otázka je zde zařazena proto, že již předem jsem předpokládala, že většina dětí hraje pouze jednou týdně a pokud tento sport chtějí hrát závodně, tak je to velmi málo. Další zařazené otázky s tím souvisejí a zjišťují například, zda by se děti chtěly zúčastňovat turnajů, respektive se jich účastnit častěji. Další otázka je jedna z nejdůležitějších a zní, jestli děti chtějí hrát badminton i v budoucnu. Poslední otázka zjišťuje, zda děti mívají po badmintonovém tréninku dobrý pocit.

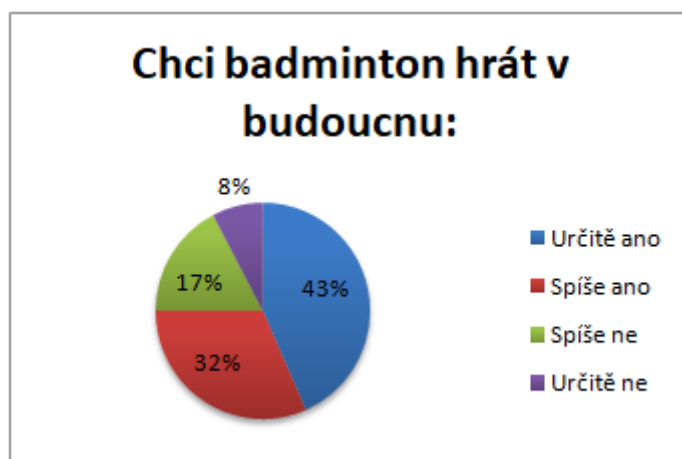
Celkem tak respondenti zodpovídali 22 otázek, procentuální zastoupení všech odpovědí se nachází v této kapitole v níže přiložených grafech.

Graf č. 6: Otázka č. 1

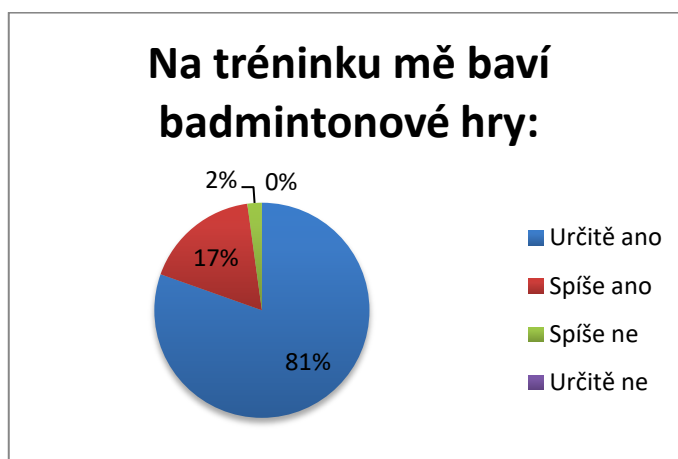
První otázka nebyla ještě zaměřena na konkrétní motivační faktor, ale zjišťovala, zda se děti na badmintonový kroužek nebo trénink těší. Graf č. 6 ukazuje, že žádný z 92 respondentů nevybral odpověď „určitě ne“ a odpověď „spíše ne“ si vybralo pouze 5% dotázaných. Byli to zpravidla ti, kteří odpovídali, že badminton hrají proto, že to chtějí jejich rodiče. Přes 70 % vybralo možnost „určitě ano“, což je velmi dobrý výsledek.

Graf č. 7: Otázka č. 2

Ani druhá otázka ještě nezjišťovala konkrétní motivační faktor, ale zjišťovala, zda děti plánují hrát badminton i v budoucnu. Pro některé zvláště mladší děti to byla otázka poměrně obtížná. Jak ukazuje graf č. 7, tak nakonec 43 % dotázaných odpovědělo, že určitě plánují hrát badminton v budoucnu a dalších 32 % vybralo možnost „spíše ano“.

Graf č. 8: Otázka č. 3

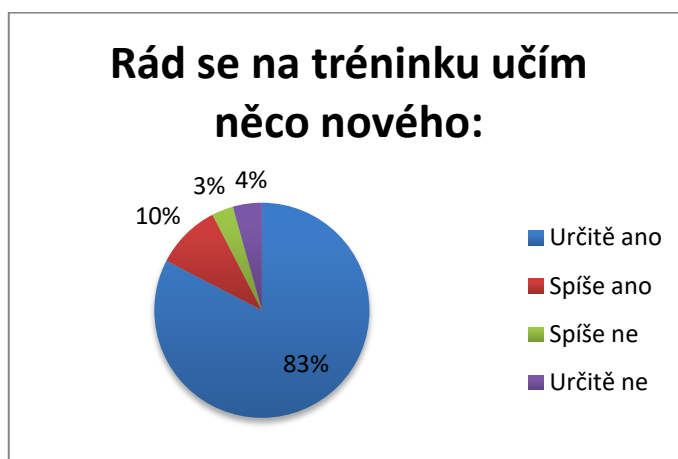
Badmintonové hry se ukázaly jako jeden z nejsilnějších motivačních faktorů. Celkem 74 dětí, dle grafu č. 8, celkem 81 % dotázaných odpovědělo, že je badmintonové hry určitě baví ze všeho nejvíce. Nikdo neoznačil možnost „určitě ne“ a možnost „spíše ne“ označili pouze dva respondenti.

Graf č. 9: Otázka č. 4

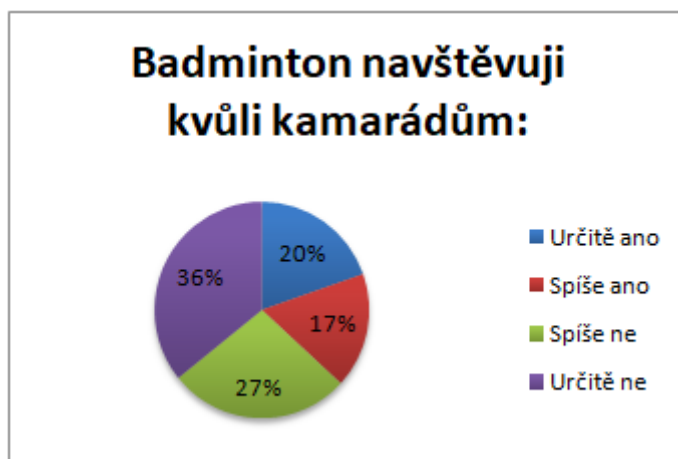
Tréninkové zápasy se také projeví jako velmi důležitý motivační faktor, zejména u starších dětí, tedy u dětí ve věku devět, deset a jedenáct let. Graf č. 9 ukazuje, že tréninkové zápasy určitě baví 53 % dotázaných a možnost „spíše ano“ vybralo celkem 26% dotázaných. Pouze 10 %, tedy 9 dětí zodpovědělo, že je tréninkové zápasy určitě nebaví. Jednalo se zejména o mladší děti, pro které je odehrání zápasu zatím ještě příliš náročné.

Graf č. 10: Otázka č. 5

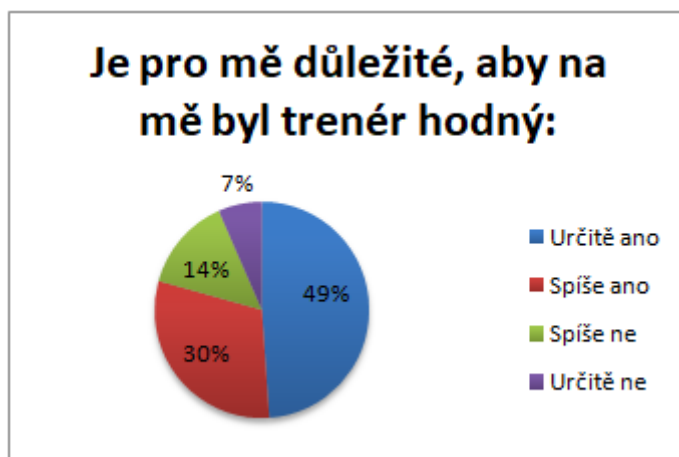
Jako další velmi důležitý motivační faktor se ukázala také možnost, naučit se na tréninku něco nového. Pouze 7 dětí uvedlo, že se spíše nebo určitě neradi něco nového naučí. Oproti tomu 76 dětí odpovědělo, že se určitě něco nového rádi učí a devět dětí zde na otázku, zda se „na tréninku rádi naučí něco nového“ uvedlo možnost „spíše ano“.

Graf č. 11: Otázka č. 6

Z výsledků v grafu č. 11 vyplývá, že pouze 37 % dotázaných určitě nebo spíše navštěvuje badmintonový kroužek nebo badmintonový trénink kvůli kamarádům. Dalších 36 % dotázaných uvedlo, že badminton kvůli kamarádům určitě nenavštěvují. Skutečnost, že u této otázky převažovaly negativní odpovědi, v celkovém součtu 63 % je ve výsledku pozitivní, protože značí, že samotný badminton je na tréninku pro děti důležitější než přítomnost kamarádů.

Graf č. 12: Otázka č. 7

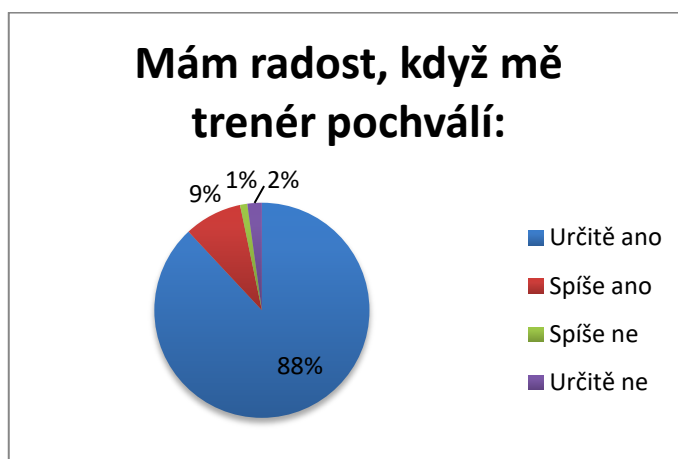
Z grafu č. 12 můžeme vyčíst, že pro téměř polovinu dotázaných je určitě důležité, aby na ně byl trenér hodný, a pro dalších 30 % dotázaných je to spíše důležité. Oproti tomu pro 21 % dotázaných určitě nebo spíše není důležité, jestli je na ně trenér v průběhu tréninku hodný.

Graf č. 13: Otázka č. 8

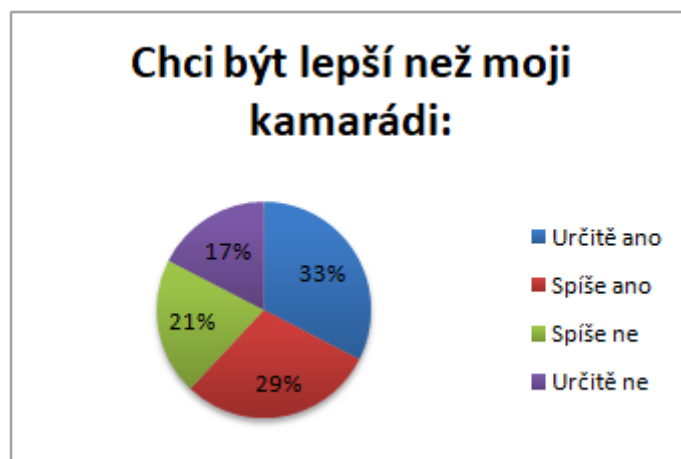
Významnou roli v motivaci dětí hraje také skladba tréninku. Graf č. 13 ukazuje, že 90 % dotázaných ocení, jsou-li badmintonové tréninky různorodé. Pouze 3 % dotázaných odpověděli, že spíše nejsou rádi, je-li každý trénink jiný a 7 % dotázaných odpovědělo, že určitě nejsou rádi, když jsou tréninky rozdílné.

Graf č. 14: Otázka č. 9

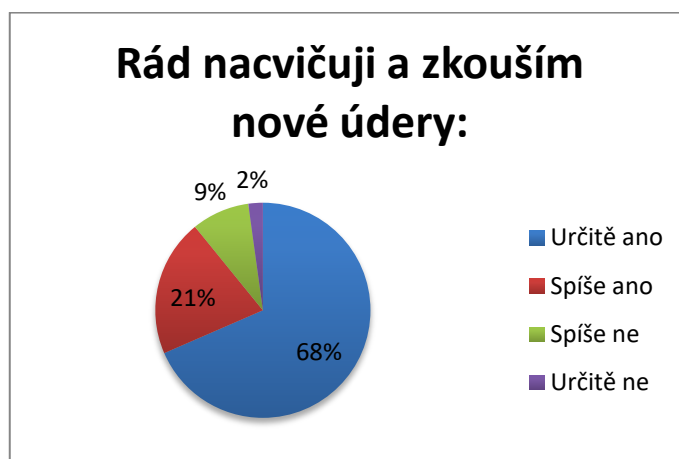
Výsledky grafu č. 14 ukazují, že absolutně nejvýznamnějším motivačním faktorem je pochvala od trenéra. Celkem 81 dětí, tedy plných 88 % respondentů se shodlo, že určitě mají radost, pokud je trenér pochválí a dalších 9 % z toho má také radost. Pouze 3 děti určitě nebo spíše nemají radost, pokud jsou trenérem pochváleny.

Graf č. 15: Otázka č. 10

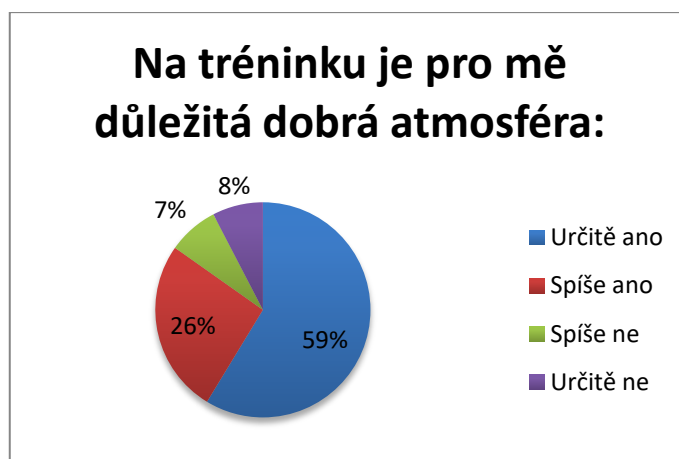
Poměrně pestrá škála odpovědí se vyskytla u otázky „chci být lepší než moji kamarádi“. Procentuální zastoupení jednotlivých odpovědí je zde velmi podobné a vidíme ho v grafu č. 15. Celkem 33 % dotázaných vybralo možnost, že určitě chtějí být lepší, 29% spíše chce být lepší, 21 % dotázaných spíše nechce být lepší a 17 % dotázaných určitě nechce být lepší než jejich kamarádi.

Graf č. 16: Otázka č. 11

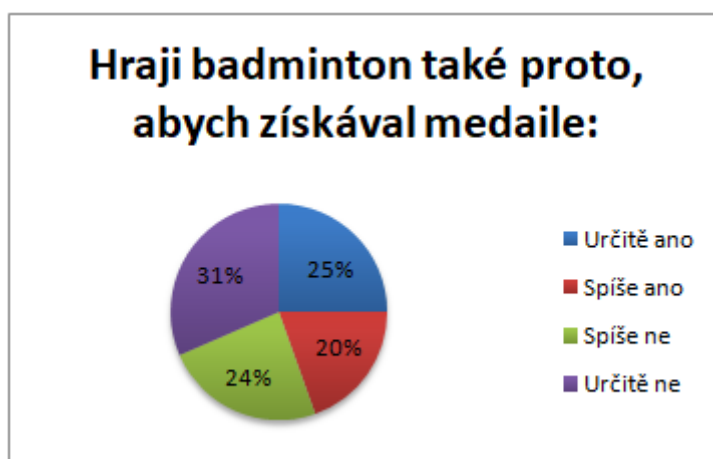
Velký význam má pro děti také nácvik nových úderů. Graf č. 16 ukazuje, že v součtu celkem 89 % dětí uvedlo pozitivní odpověď, tedy že rádi nebo velmi rádi nacvičují a zkouší nové údery. Oproti tomu pouze 9 % dětí odpovědělo, že spíše údery rádi nenacvičují a 2 % dětí zodpovědělo, že údery určitě rádi nenacvičují.

Graf č. 17: Otázka č. 12

Dobrá tréninková atmosféra hraje významnou roli, ale možná ne takovou, jakou bychom mohli očekávat. Z grafu č. 17 vyplývá, že pro 59 % dotázaných je tréninková atmosféra určitě důležitá a pro 26 % dotázaných spíše důležitá. V součtu 15 % dotázaných pak vybralo, že pro ně není tréninková atmosféra spíše nebo určitě důležitá.

Graf č. 18: Otázka č. 13

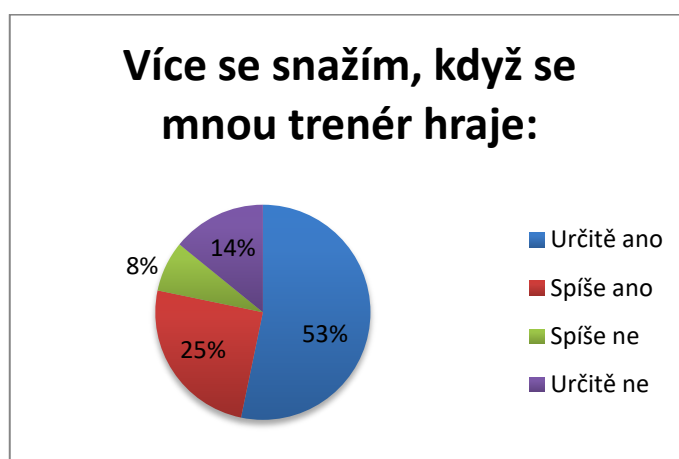
Velkým překvapením byl motivační faktor v podobě medailí. V grafu č. 18 vidíme, že se zde odpovědi dětí absolutně neshodovaly a jednotlivé odpovědi tak byly zastoupeny ve velmi podobném poměru. Zatímco 25 % dětí uvedlo, že určitě hrají badminton proto, aby získávaly medaile, 20 % dětí uvedlo možnost „spíše ano“, 24 % vybralo možnost „spíše ne“ a překvapivých 31 % dětí uvedlo, že badminton kvůli medailím určitě nehrají.

Graf č. 19: Otázka č. 14

I pouhá skutečnost, že trenér svoje svěřence sleduje, některé motivuje k tomu, aby se více snažili. Z grafu č. 19 vyplývá, že tento motivační faktor je velmi důležitý pro 34 respondentů, tedy 37 % dotázaných, spíše důležitý je pro 26 respektive 28 % respondentů a 15 dětí, tedy 16 % dotázaných se určitě více nesnaží, když se na ně trenér dívá.

Graf č. 20: Otázka č. 15

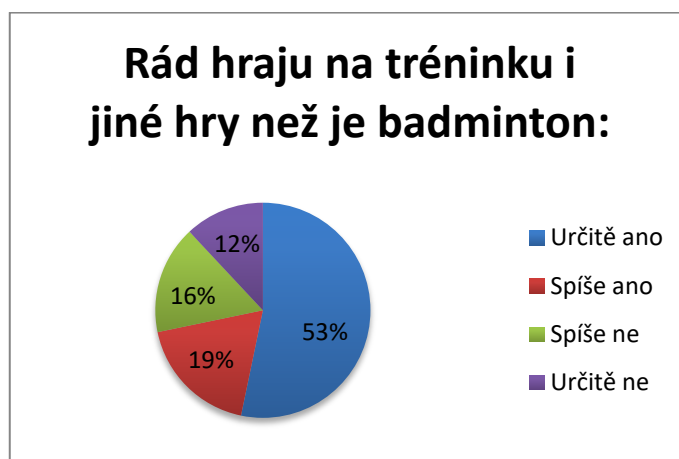
Zapojení trenéra do tréninkového procesu respektive do samotné hry či nácviku úderů a herních kombinací má pro děti velký význam. Graf č. 20 ukazuje, že více jak polovina dotázaných se určitě více snaží, když s nimi trenér hraje. Dalších 25 % se spíše také víc snaží s trenérem. Pouze 14 % dotázaných uvedlo, že to zda hrají s trenérem, nemá žádný vliv na jejich snahu.

Graf č. 21: Otázka č. 16

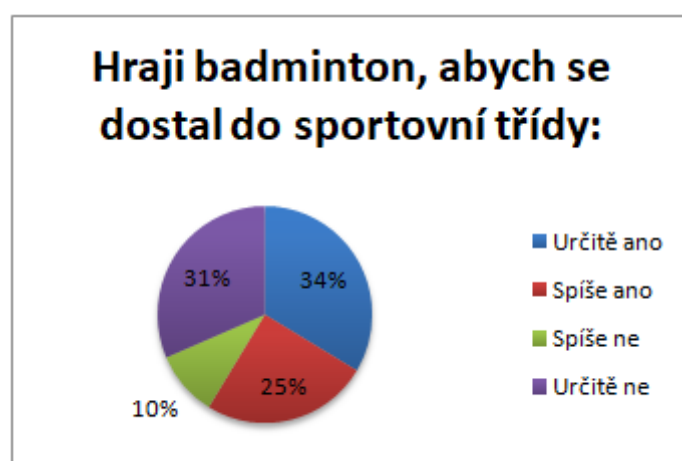
Také odměna jako motivační faktor má pro děti velký význam. Graf č. 21 uvádí, že konkrétně 46 % dotázaných zodpovědělo, že se více snaží, jsou-li motivováni nějakou odměnou. Avšak poměrně velký počet dotázaných, konkrétně 17 % a 16 % uvedlo, že kvůli odměně se spíše nebo určitě více nesnaží.

Graf č. 22: Otázka č. 17

Zařazení nejrůznějších her do tréninkového procesu by určitě uvítala více než polovina dotázaných. V grafu č. 22 vidíme, že přesně 53 % dětí uvedlo, že rádi na tréninku hrají i jiné hry než je badminton. Hry mimo badminton by do tréninku nezařazovalo 12 % dotázaných.

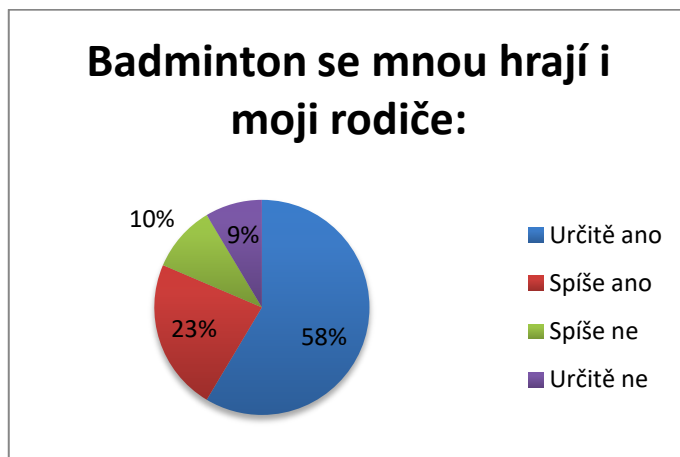
Graf č. 23: Otázka č. 18

Velká část respondentů pocházela z 25. základní školy v Plzni, kde jsou od druhého stupně sportovní třídy zaměřené na badminton a to může být pro některé děti významným motivačním faktorem. V grafu č. 23 vidíme, že kvůli touze dostat se do sportovní třídy hraje badminton 34 % dotázaných, 25 % dotázaných na tuto otázku vybralo možnost „spíše ano“. Možnost „určitě ne“ vybralo 31 % dětí a jednalo se zejména o členy oddílu TJ Sokol

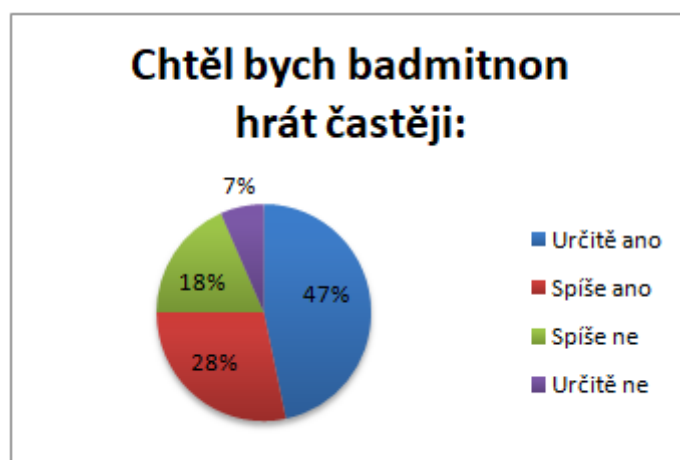
Doubravka, kteří navštěvují jiné základní školy a proto pro ně tenhle motivační faktor nehraje žádnou roli.

Graf č. 24: Otázka č. 19

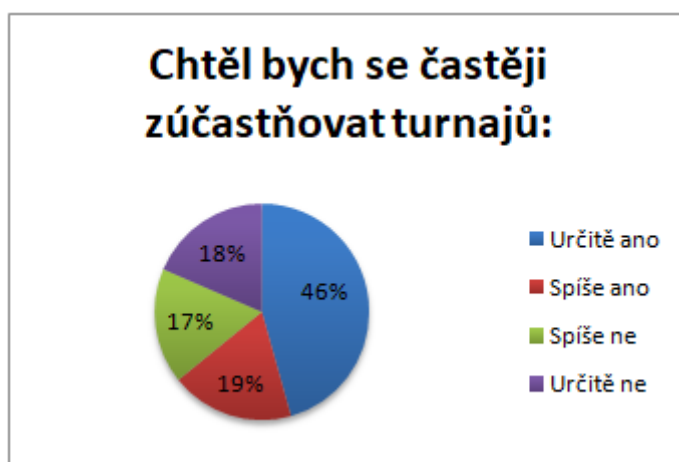
Otázka, zda badminton s dětmi hrají rodiče, byla do dotazníku zařazena pro porovnání v odpovědích dětí, se kterými rodiče badminton hrají a dětí, se kterými rodiče badminton spíše nebo určitě nehrají. Ukázalo se, že zejména mladší děti, se kterými badminton rodiče hrají, mají k badmintonu lepší vztah. Konkrétně odpovídali kladněji na otázky, zda je badminton baví, zda by ho chtěli hrát častěji či jestli ho plánují hrát i v budoucnu. Graf č. 24 ukazuje, že dětí, se kterými alespoň někdy rodiče badminton hrají, tak je více než polovina. Určitě badminton rodiče nehrají s téměř 10 % dotázaných.

Graf č. 25: Otázka č. 20

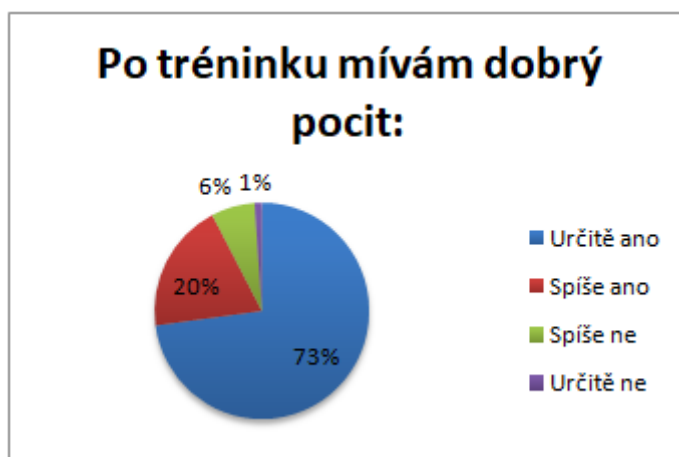
Otázka, zda by děti chtěly hrát badminton častěji, byla do výzkumného šetření zapojena především z důvodu, že většina těchto dětí hraje pouze 1x do týdne, což je poměrně málo. Výsledky šetření ukázaly, že téměř polovina dotázaných by badminton určitě chtěla hrát častěji a dalších 28 % dotázaných by nejspíše také chtěli hrát častěji. Graf č. 25 také ukazuje, že pouze 7 % dětí si je jistých, že by badminton určitě častěji hrát nechtěly.

Graf č. 26: Otázka č. 21

S každým sportem jsou spojeny nějaké závody, zápasy či turnaje a není tomu jinak ani v badmintonu. Jak děti odpovídaly na otázku, „chtěl bych se častěji zúčastňovat turnajů“ můžeme vidět v grafu č. 26. Celkem 46 % dotázaných vybralo možnost „určitě ano“ a 19 % dotázaných vybralo možnost „spíše ano“. Oproti tomu, 18 % dotázaných, by na turnaj určitě nechtělo a 17 % dotázaných by na turnaj spíše nechtělo. Záporné odpovědi zde vybíraly především mladší děti, které se turnaje ještě nikdy neúčastnily.

Graf č. 27: Otázka č. 22

Závěrečná otázka zjišťovala, jak se děti po badmintonovém tréninku cítí. V grafu č. 27 vidíme, že pouze 1% dotázaných určitě po tréninku nemá dobrý pocit a 6 % dotázaných spíše také nemá dobrý pocit. Celkem 73 % dotázaných však uvedlo, že má po badmintonovém tréninku či kroužku určitě dobrý pocit a dalších 6 % má spíše také dobrý pocit.

Pokud bychom výsledky všech jednotlivých otázek hodnotili podle procentuálního zastoupení vybraných odpovědí „určitě ano“, pak by mezi nejvýznamnější motivační faktory patřila pochvala od trenéra, která získala 88 % nejvyššího hodnocení. Dále možnost naučit se na tréninku něco nového, kdy se určitě rádo naučí něco nového 83 % dotázaných a na třetím místě se s 81 % odpovědí „určitě ano“ umístily badmintonové hry. Nejméně zastoupení odpovědí „určitě ano“, tedy nejslabší motivační faktory dle toho kritéria získala motivace v podobě medailí (25 % odpovědí určitě ano), touha být lepší než kamarádi (33 % odpovědí určitě ano), a cíl dostat se do sportovní třídy (34 % odpovědí určitě ano). Pouze 20 % odpovědí určitě ano získalo také tvrzení, „badminton navštěvuji kvůli kamarádům“, což je však dobrá zpráva, protože to znamená, že děti navštěvuji kroužky nebo tréninky hlavně kvůli badmintonu.

Kromě výše uvedených grafů, jsou výsledky zpracovány také v tabulce č. 6., která přináší opět trochu jiný pohled na výsledky, jelikož vyhodnocuje průměrnou hodnotu všech odpovědí. Za každou otázkou se nachází počet zastoupení jednotlivých odpovědí a v posledním sloupci je vyhodnocení jejich průměrné hodnoty, která počet jednotlivých odpovědí zohledňuje. Průměrná hodnota tak vyjadřuje důležitost jednotlivých tvrzení a motivačních faktorů – čím nižší průměrná hodnota, tím vyšší důležitost.

Otázky jsou zkrácené oproti původní verzi v dotazníku a to z důvodu přehlednosti. Před každou otázkou je číslo, které určuje její pořadí v původním dotazníku. Původní dotazník je k nahlédnutí, viz příloha č. 1.

Tabulka č. 6: Odpovědi respondentů mladšího školního věku (zdroj: vlastní zpracování)

Otázka	1 Určitě ano	2 Spíše ano	3 Spíše ne	4 Určitě ne	Ø hodnota odpovědi
9) Mám radost, když mě trenér pochválí	81	8	1	2	1,17
3) Na tréninku mě baví badmintonové hry	74	16	2	0	1,21
5) Rád se na tréninku naučím něco nového	76	9	3	4	1,29
1) Na badminton se vždy těším	65	22	5	0	1,34
22) Po tréninku mívám dobrý pocit	67	18	6	1	1,35
4) Na tréninku mě baví tréninkové zápasy	49	24	10	9	1,39
11) Rád nacvičuji a zkouším nové údery	63	19	8	2	1,44
8) Jsem rád, když je každý trénink jiný	59	24	3	6	1,52
12) Je pro mě důležitá dobrá atmosféra	54	24	7	7	1,64
7) Je důležité, aby byl trenér hodný	45	28	13	6	1,78
15) Více se snažím, když se mnou trenér hraje	49	23	7	13	1,82
20) Chtěl bych badminton hrát častěji	43	26	17	6	1,84
17) Rád hraju na tréninku i jiné hry než badm.	49	17	15	11	1,86
2) Chci badminton hrát v budoucnu	40	29	16	7	1,89
16) Více se snažím, když vítěz získá odměnu	42	19	15	16	2,05
21) Chtěl bych se častěji zúčastňovat turnajů	42	17	16	17	2,08
14) Více se snažím, když se na mě trenér dívá	34	26	17	15	2,14
18) Hraji, abych se dostal do sportovní třídy	40	6	17	29	2,38
19) Badminton se mnou hrají i moji rodiče	31	23	9	29	2,39
13) Hraji badminton, abych získával medaile	23	18	22	29	2,61
6) Badminton navštěvuji kvůli kamarádům	18	16	25	33	2,79
10) Chci být lepší než moji kamarádi	30	27	19	16	2,92

Podle průměrných hodnot odpovědí, které nalezneme v tabulce č. 11, se jako absolutně nejvýznamnější motivační faktor opět ukázala pochvala od trenéra.

Další velký význam v tréninku podle průměrných odpovědí, mají badmintonové hry, možnost něco nového se naučit a také trénink a nácvik badmintonových úderů. Tréninkové zápasy, jsou také důležitým motivačním činitelem, zejména pak u dětí ve věku od devíti let. Na dalších místech se dle průměrných hodnot umístila tvrzení, že je důležité, aby byl každý trénink jiný a vládla na něm dobrá atmosféra.

Za těmito motivačními faktory se umístilo tvrzení, že je důležité, aby byl trenér hodný a také skutečnost, že se děti více snaží, pokud s nimi trenér hraje. Co se dále týče osobnosti a role trenéra na badmintonovém tréninku, tak z dosažených průměrných hodnot vyplývá, že účinnější je, pokud trenér s dětmi přímo hraje, než pokud je pouze pozoruje.

Překvapivé zjištění, které vyplynulo z průměrných hodnot, je úplně nejslabší motivační faktor, kterým je touha být lepší než kamarádi. Překvapivě ani vidina zisku medailí nemá pro děti takový význam, jaký bychom mohli očekávat. Další zajímavé zjištění se týká informace, že pro děti nemá zas takový význam, zda mají na tréninku či kroužku kamarády, ale spíše to, co se tam odehrává. Z toho vyplývá, že děti navštěvují badmintonové tréninky především kvůli badmintonu než kvůli kamarádům. Tato informace je důležitá především pro trenéry a to z důvodu, aby se nebáli měnit složení tréninkových skupin dle výkonnosti.

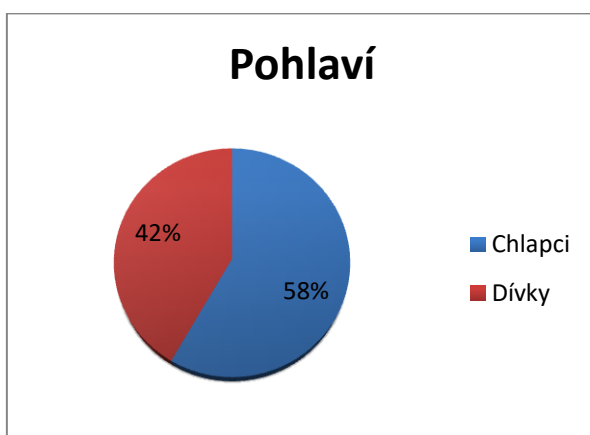
Poměrně vysoké průměrné hodnoty dosáhl motivační faktor v podobě sportovní třídy, což je však způsobeno tím, že se dotazníkového šetření zúčastnily i děti, které nenavštěvují 25. základní školu.

Velmi pozitivním zjištěním je informace, že na čtvrtém a pátém místě se umístila tvrzení „na badminton se vždy těším“ a „po badmintonovém tréninku mívám dobrý pocit“.

6.3 Porovnání výsledků u dětí mladšího a staršího školního věku

Dotazníkového šetření u dětí staršího školního věku se celkem zúčastnilo 36 respondentů. Jak již bylo zmíněno, jedná se o děti navštěvující druhý stupeň 25. základní školy v Plzni. Na této škole jsou sportovní třídy, kde děti mají na výběr ze tří sportů a jedním z nich je právě badminton. Celkový počet dětí, které zde k roku 2019 hrají badminton ve sportovních třídách, je 44 dětí. Šetření se zúčastnilo 36 dětí, tedy 82 %.

Graf č. 28: Pohlaví respondenti starší školní věk

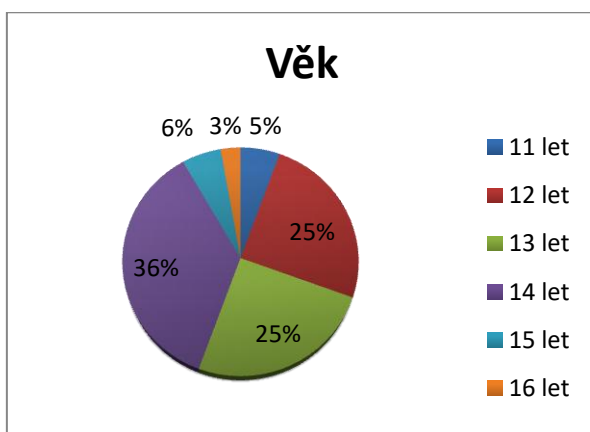

Odpovědi:	Absolutní číslo	Procenta
Chlapci	21	58%
Dívky	15	42%
Celkem:	36	100%

Tabulka č. 7: Pohlaví - respondenti starší školní věk

Dotazníkového šetření se zúčastnilo celkem 36 dětí, z nichž bylo 21 chlapců a 15 dívek. Myslím si, že pro zhodnocování výsledků je dobře, že rozdíl v zastoupení mezi chlapci a dívkami nebyl nijak výrazný a to z důvodu, co nejpřesnějšího zjištění výsledků.

Graf č. 29: Věk respondenti starší školní věk

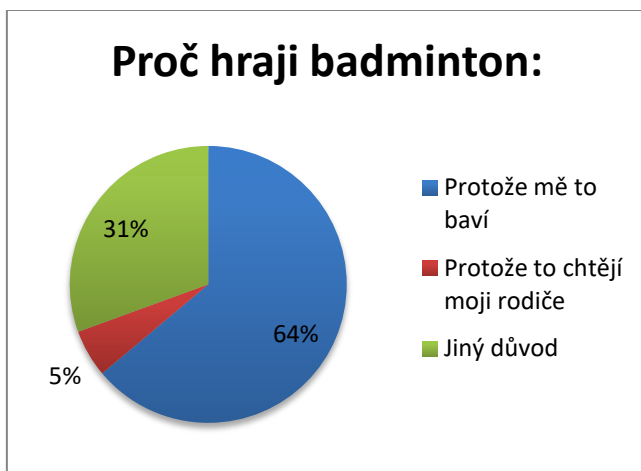

Odpovědi	Absolutní číslo	Procenta
11 let	2	5,5%
12 let	9	25%
13 let	9	25%
14 let	13	36%
15 let	2	5,5%
16 let	1	3%

Tabulka č. 8: Věk - respondenti starší školní věk

Jak již bylo řečeno, jednalo se o respondenty staršího školního věku, tedy o žáky šestých, sedmých, osmých a devátých tříd. Žáků šestých a sedmých tříd, kteří mají společné tréninky, bylo celkem 19, žáků osmých a devátých tříd opět trénujících společně, bylo celkem 17. Tudíž i zde byl poměr mezi těmito skupinami velmi podobný.

Graf č. 30: Důvod ke hraní badmintonu u dětí staršího školního věku

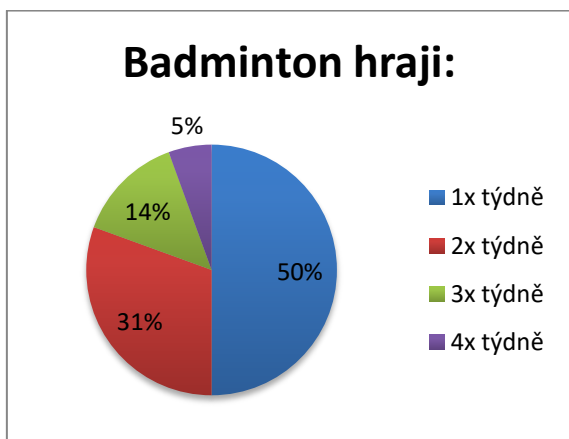

Odpovědi:	Absolutní číslo	Procenta
Baví mě to	23	64%
Chtějí to moji rodiče	2	5%
Jiný důvod	11	31%

Tabulka č. 9: Důvod ke hraní badmintonu u dětí staršího školního věku

Odpovědi na otázku „proč hrají badminton“ byly oproti mladšímu školnímu věku poměrně pestré. V grafu č. 30 můžeme vidět, že odpověď „protože mě to baví“ vybralo 64% dotázaných. Kvůli rodičům hraje badminton pouze 5 % dotázaných, tedy celkem dva respondenti. Odpověď „jiný důvod“ byla v celkovém součtu vybrána celkem 11x a z toho 10x žáci odpověděli, že hrají kvůli škole a sportovní třídě. Jediná odlišná odpověď zněla: „protože se chci udržet v kondici.“

Graf č. 31: Jak často trénují děti staršího školního věku

Odpovědi:	Absolutní číslo	Procenta
1x týdně	18	50%
2x týdně	11	31%
3x týdně	5	14%
4x týdně	2	5%

Tabulka č. 10: Jak často hrají badminton děti staršího školního věku

V grafu č. 31 můžeme vidět, že 1x týdně hraje badminton přesně polovina dotázaných, zatímco druhá polovina dotázaných hraje častěji. Konkrétně 31 % dotázaných hraje badminton 2x týdně, 3x týdně hraje 14 % dotázaných a 4x týdně 5 % dotázaných. Oproti dětem mladšího školního věku je zde patrné navýšení v počtu tréninkových jednotek, protože u dětí mladšího školního věku hrálo 1x týdně celkem 83 % dotázaných, 2x týdně 13 % dotázaných a 3x týdně 4 % dotázaných.

Graf č. 32: Jiné sporty u dětí staršího školního věku

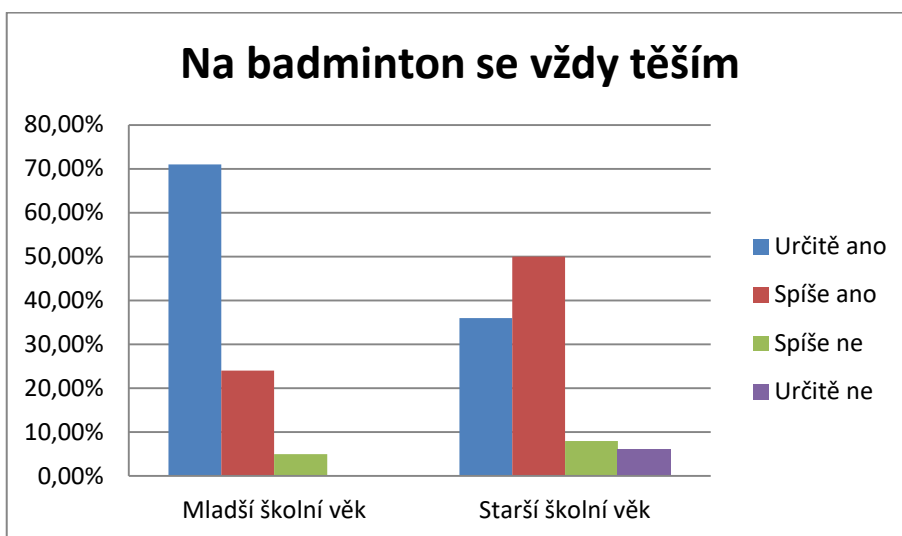
Odpovědi	Absolutní číslo	Procenta
Ano	30	83%
Ne	6	17%

Tabulka č. 11: Jiné sporty u dětí staršího školního věku

Celkem 30 dětí z celkového počtu 36, tedy 83 % dotázaných, ve svém volném čase provozuje i jiné sporty než je badminton.

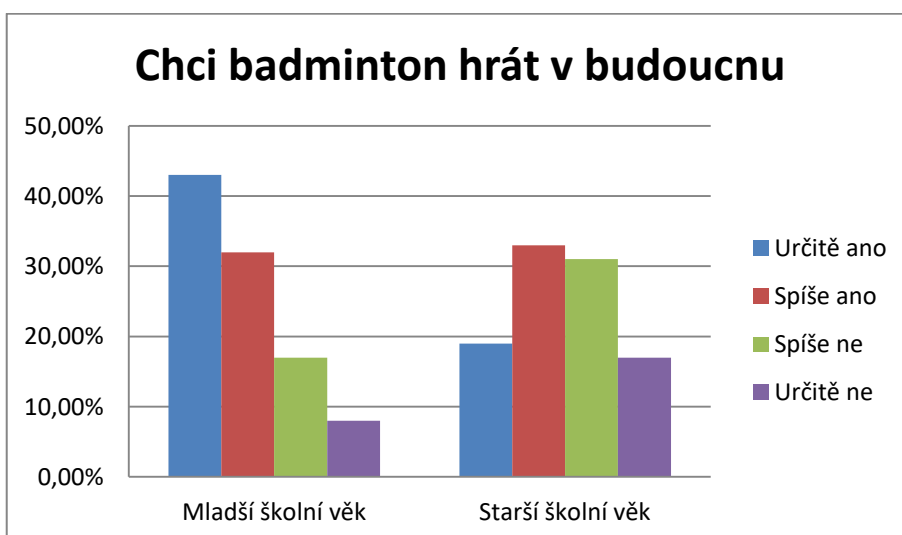
Respondenti staršího školního věku rovněž vyplňovali druhou část dotazníkového šetření, kde označovali důležitost jednotlivých motivačních faktorů a odpovídali na doplňující otázky. Pro větší přehlednost jsou jejich odpovědi zpracovány společně s odpověďmi dětí mladšího školního věku. Toto porovnání je vypracované pomocí sloupcových grafů, které přehledně zobrazují procentuální zastoupení jednotlivých odpovědí u všech otázek druhé části dotazníkového šetření. Pod každým grafem se nachází krátký komentář, který stručně vymezuje největší rozdíly a shody v odpovědích.

Graf č. 33: Srovnání odpovědí otázky č. 1

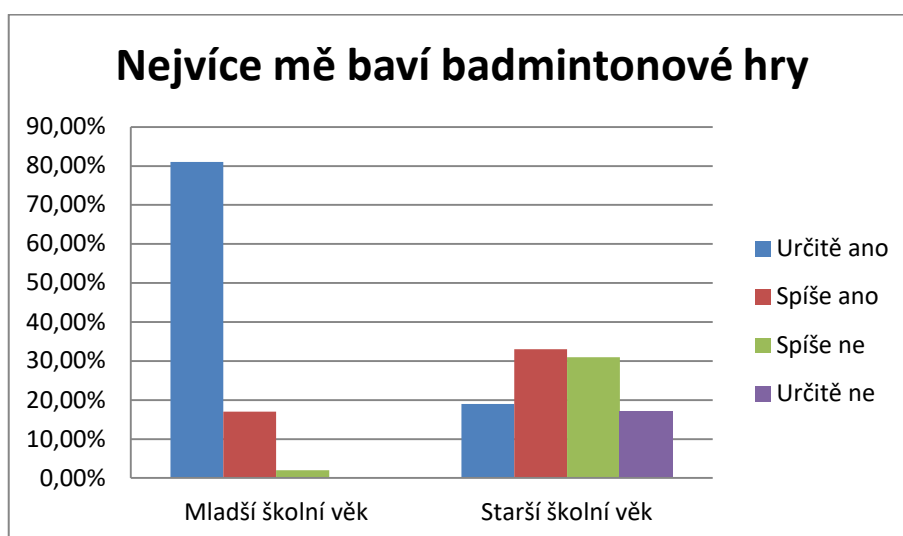
V grafu č. 33 vidíme, že zatímco u dětí mladšího školního věku se určitě nebo spíše těší na badminton 95 % dětí, pouze 5 % se spíše netěší a žádné z dětí neodpovědělo, že se určitě nikdy netěší. Oproti tomu se z dětí staršího školního věku na badminton vždy určitě nebo spíše těší 86 % dětí, 8 % se spíše netěší a 6 % se určitě netěší na badminton.

Graf č. 34: Srovnání odpovědí otázky č. 2

Graf č. 34 ukazuje, že 75 % dětí mladšího školního věku chce určitě nebo spíše hrát badminton v budoucnu, zatímco z dětí staršího školního věku je to pouze 52 %. Výsledky zde vypadají výrazně lépe u dětí mladšího školního věku. U dětí staršího školního věku je ale předpoklad, že ty děti, které jsou rozhodnuté se badmintonu věnovat i nadále, své rozhodnutí již pravděpodobně nezmění.

Graf č. 35: Srovnání odpovědí otázky č. 3

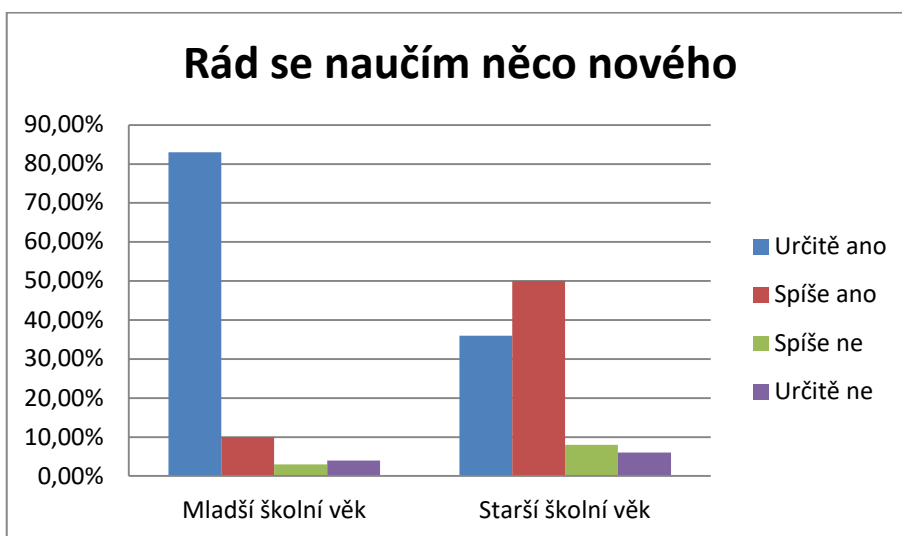
Podle grafu č. 35 jsou badmintonové hry druhým nejvýznamnějším motivačním faktorem u dětí mladšího školního věku, baví celkem 98 % z dotázaných. Děti staršího školního věku, které určitě nebo spíše baví badmintonové hry je pouze polovina, konkrétně 52 %.

Graf č. 36: Srovnání odpovědí otázky č. 4

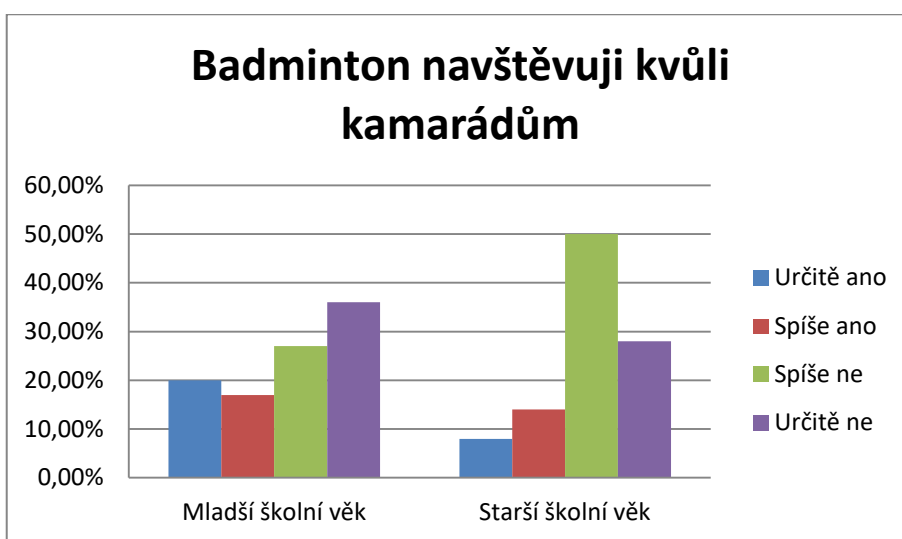
Graf č. 36 ukazuje, že tréninkové zápasy jako motivační faktor dosáhly velmi podobných výsledků u obou zkoumaných věkových kategorií. Přes 50 % dětí obou věkových kategorií určitě baví a přes 25 % dětí obou věkových kategorií spíše také baví.

Graf č. 37: Srovnání odpovědí otázky č. 5

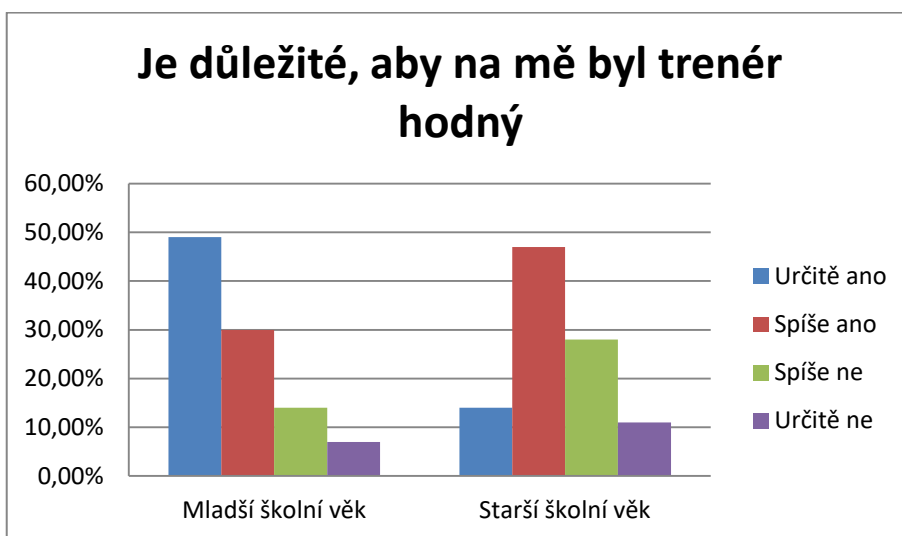
Podle grafu č. 37 se celkem 83 % dětí mladšího školního věku určitě rádi učí něco nového, u dětí staršího školního věku je to pouze 36 % dětí.

Graf č. 38: Srovnání odpovědí otázky č. 6

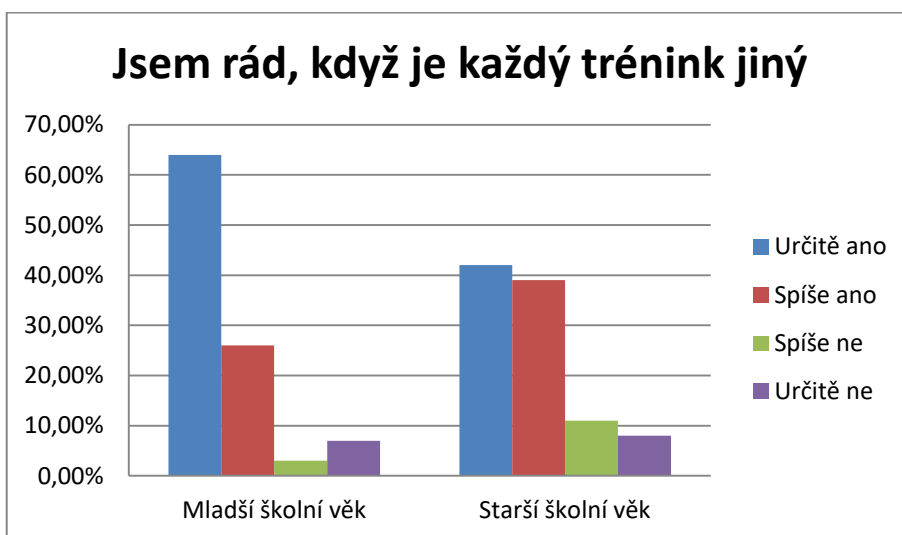
Jak můžeme vidět v grafu č. 38, hraní badmintonu respektive chození na badminton kvůli kamarádům dosahuje spíše záporných hodnot. U dětí mladšího školního věku 63 % dětí badminton spíše nebo určitě nenavštěvuje kvůli kamarádům. Z dětí staršího školního věku se jedná celkem o 78 % dotázaných.

Graf č. 39: Srovnání odpovědí otázky č. 7

Podle grafu č. 39, pro téměř polovinu dětí mladšího školního věku je určitě důležité, aby na ně byl trenér hodný. Oproti tomu u dětí staršího školního věku je tento motivační faktor určitě důležitý pouze pro 14 % dětí.

Graf č. 40: Srovnání odpovědí otázky č. 8

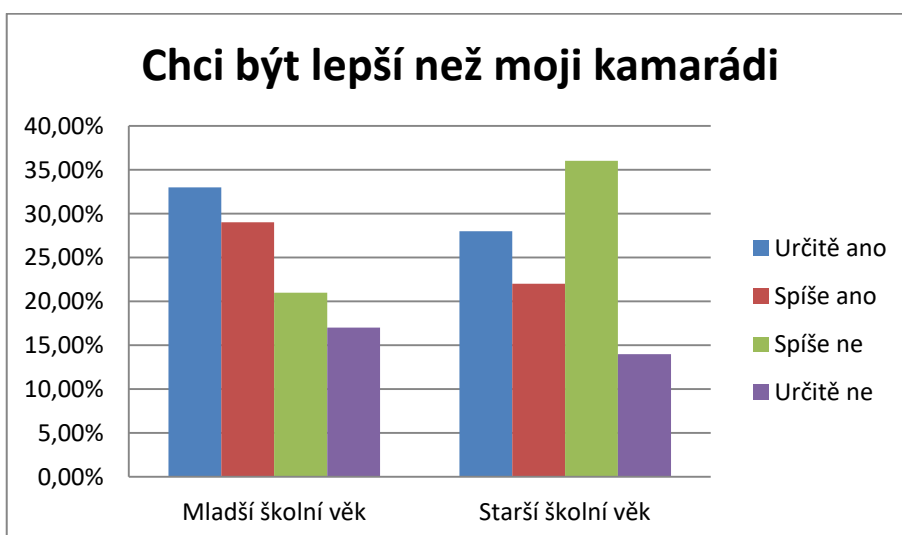
Výsledky grafu č. 40 ukazují, že aby byl každý trénink jiný, je důležité pro obě věkové kategorie. Různorodou skladbu tréninkové jednotky ocení 90 % dětí mladšího školního věku a 81 % dětí staršího školního věku.

Graf č. 41: Srovnání odpovědí otázky č. 9

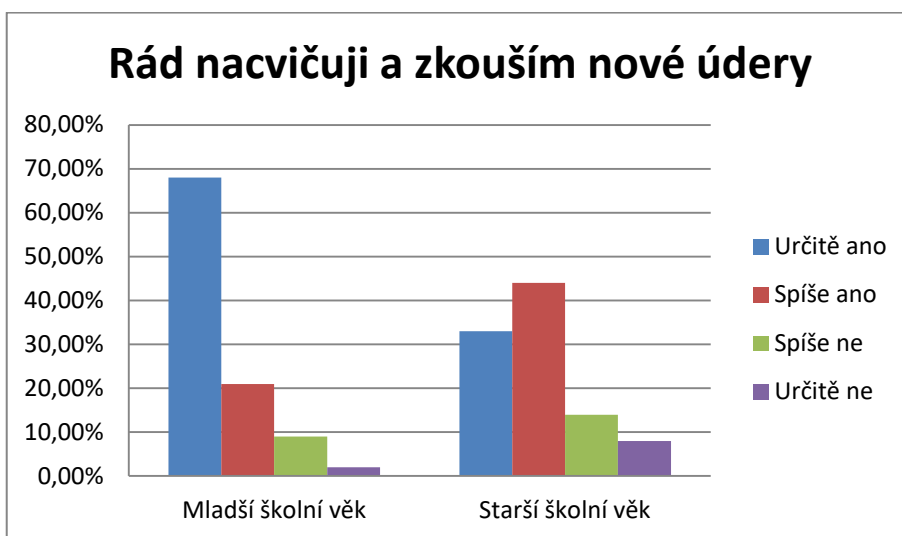
Z grafu č. 41 vyplývá, že význam pochvaly od trenéra je velmi silným motivačním faktorem, přestože s přibývajícím věkem klesá. Pro děti mladšího školního věku se však jedná o nejdůležitější motivační faktor a u dětí staršího školního věku pochvalu ocení 86 % dětí staršího školního věku.

Graf č. 42: Srovnání odpovědí otázky č. 10

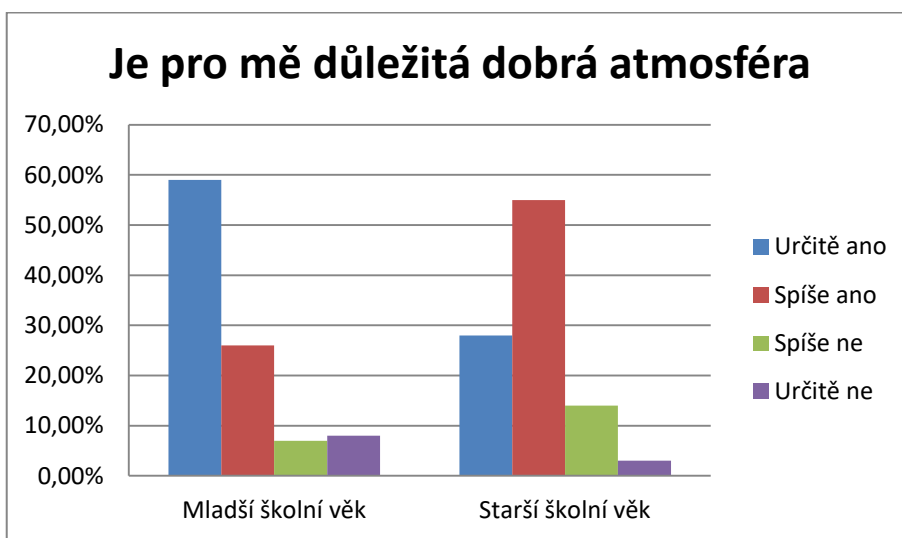
V otázce „chci být lepší než moji kamarádi“ tak přesně polovina dětí staršího školního věku vybrala odpověď „určitě ano“ nebo „spíše ano“ a druhá polovina dětí vybrala odpověď „spíše ne“ nebo „určitě ne“. V grafu č. 42 také vidíme, že u dětí mladšího školního věku chce být 62 % dotázaných lepší než kamarádi.

Graf č. 43: Srovnání odpovědí otázky č. 11

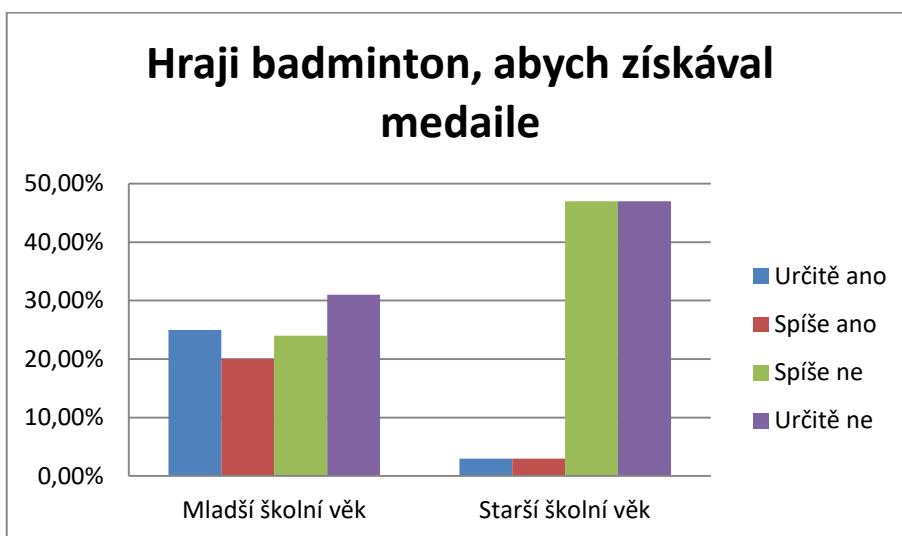
Dle grafu č. 43 je nácvik a trénink nových úderů velmi důležitý pro obě věkové kategorie. Kladnou odpověď zde vybralo 80 % dětí mladšího školního věku a 77 % dětí staršího školního věku.

Graf č. 44: Srovnání odpovědí otázky č. 12

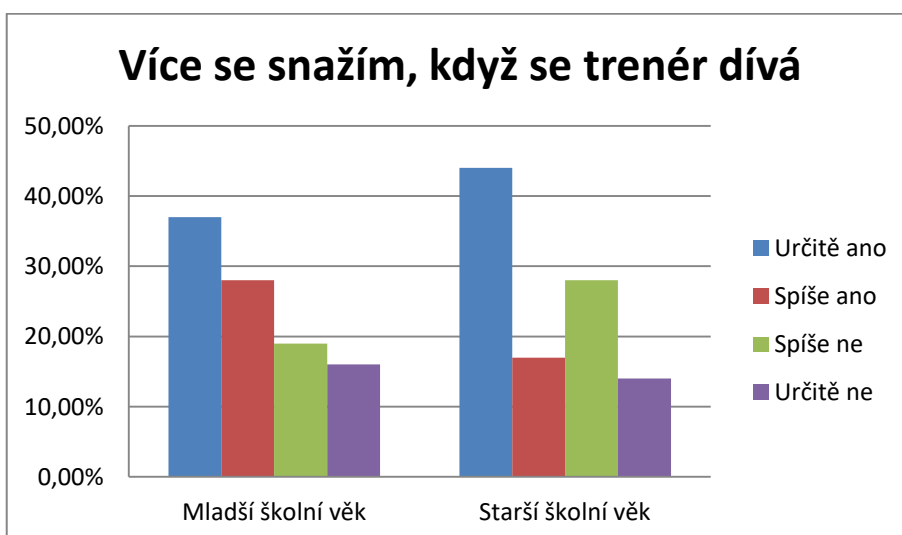
Jak ukazuje graf č. 44, dobrá tréninková atmosféra je společným motivačním faktorem, který je důležitý pro obě věkové kategorie. Shodně zde kladné odpovědi získaly přes 70 %, přestože u dětí mladšího školního věku byla odpověď „určitě ano“ zastoupena výrazně častěji.

Graf č. 45: Srovnání odpovědí otázky č. 13

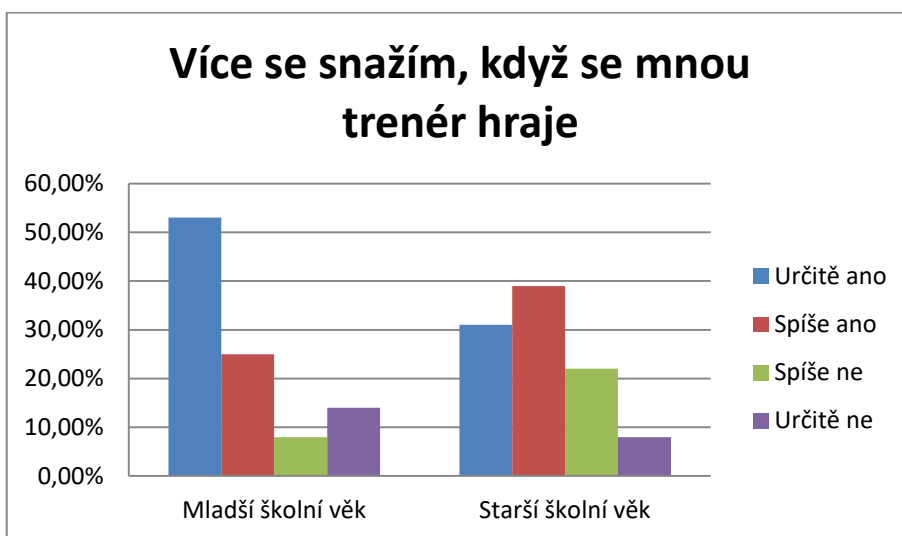
Překvapivé zjištění, které můžeme vyčíst z grafu č. 45 je, že ačkoliv medaile nejsou silným motivačním faktorem pro děti mladšího školního věku, pro děti staršího školního věku zisk medailí nehraje už téměř vůbec žádnou roli. Pouze 6 % dětí staršího školního věku určitě nebo spíše hraje badminton kvůli zisku medailí.

Graf č. 46: Srovnání odpovědí otázky č. 14

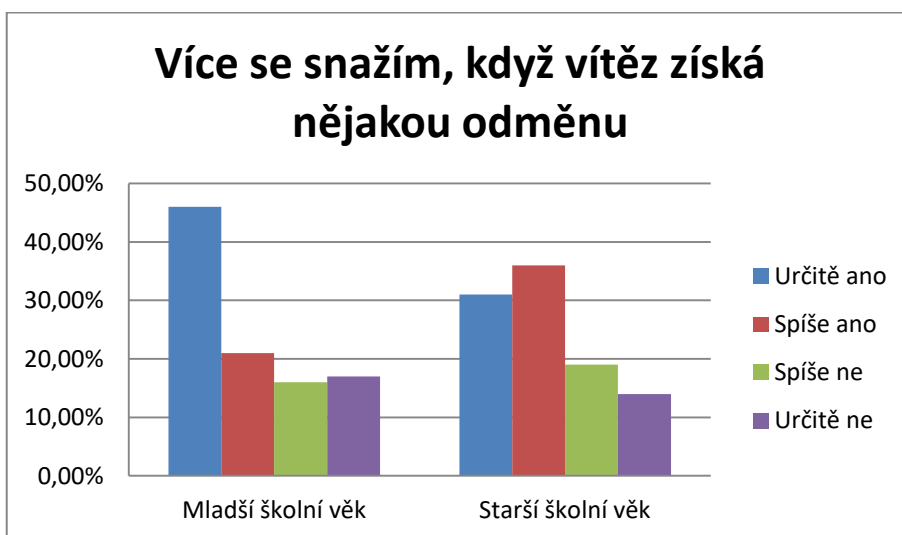
Výsledky grafu č. 46 ukazují, že když se trenér dívá, tak se určitě více snaží 37 % dětí mladšího školního věku, u dětí staršího školního věku je to o něco více, konkrétně se určitě více snaží 44 % těchto dětí. Poměr dětí, které se určitě více nesnaží, je taktéž podobný a to 16 % dětí mladšího školního věku a 14 % dětí staršího školního věku.

Graf č. 47: Srovnání odpovědí otázky č. 15

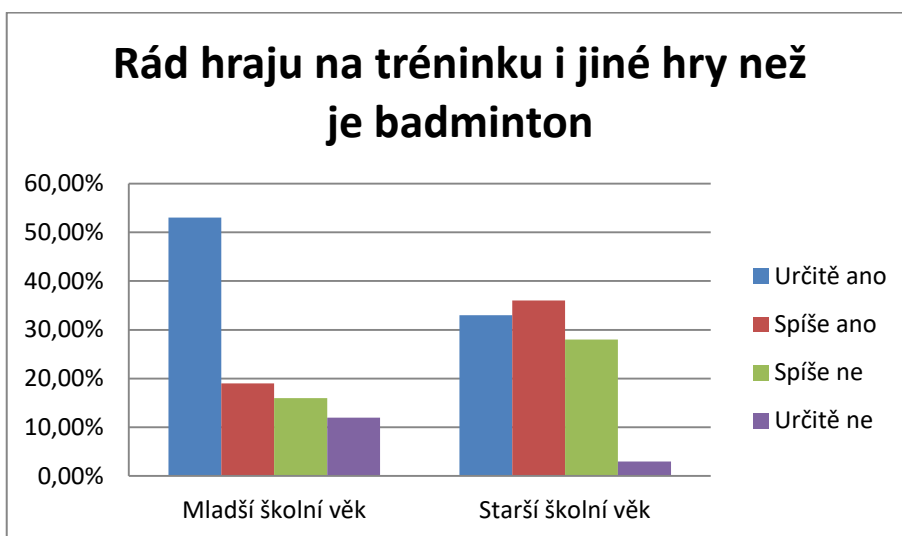
Podle grafu č. 47 pokud se trenér aktivně zapojí do tréninkového procesu a jde hrát s dětmi, tak pro 78 % dětí mladšího školního věku to znamená, že se začnou více snažit. Více snažit se také začne 70 % dětí staršího školního věku.

Graf č. 48: Srovnání odpovědí otázky č. 16

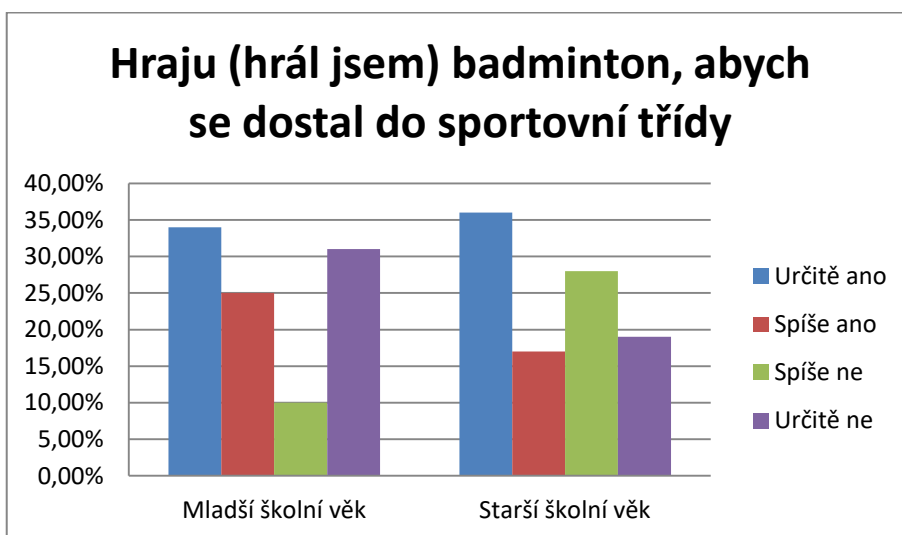
Ačkoliv se to dle grafu č. 48 na první pohled nemusí zdát, odměna za vítězství jako motivační faktor dosáhla v celkovém součtu velmi podobných výsledků. Protože shodných 67 % dětí mladšího i staršího školního věku se určitě nebo spíše více snaží, získají-li nějakou odměnu. Negativní odpověď, tedy, že se více spíše nebo určitě nesnaží, shodně vybralo 23% dětí mladšího i staršího školního věku.

Graf č. 49: Srovnání odpovědí otázky č. 17

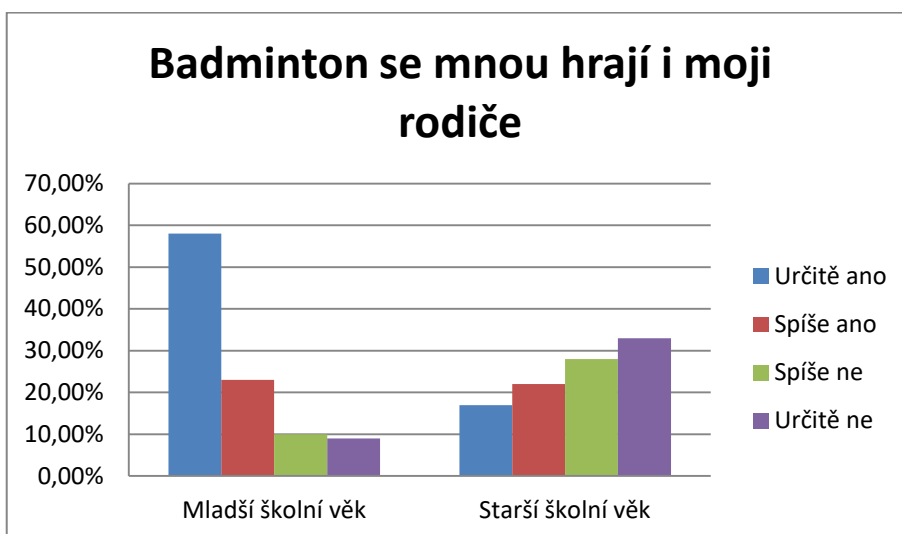
Z grafu č. 49 vyplývá, že jiné her, než je badminton, by do tréninku chtělo zařadit 72 % dětí mladšího školního věku a 69 % dětí staršího školního věku. Pouze 12 % dětí mladšího školního věku a 3 % dětí staršího školního věku by jiné hry určitě nezařazovaly.

Graf č. 50: Srovnání odpovědí otázky č. 18

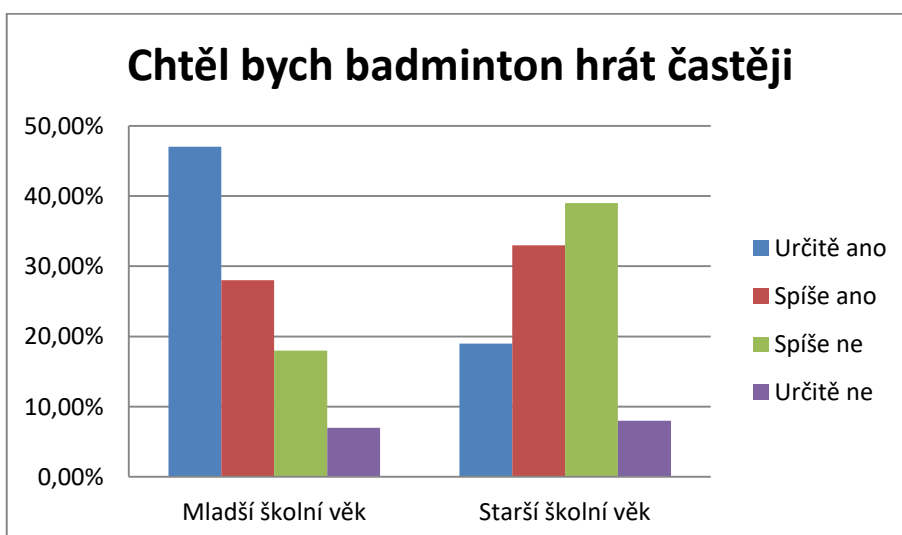
Jak ukazuje graf č. 50 sportovní třída je velmi významným motivačním faktorem pro 34 % dětí mladšího školního věku. Pro zajímavost byla tato otázka ponechána i dětem staršího školního věku, jen byla položena do minulého času, tedy jestli respondenti hráli badminton kvůli tomu, aby se dostali do sportovní třídy. Počet kladných odpovědí byl velmi podobný a 36 % dětí určitě hrálo badminton proto, aby se mohli přihlásit do sportovní třídy.

Graf č. 51: Srovnání odpovědí otázky č. 19

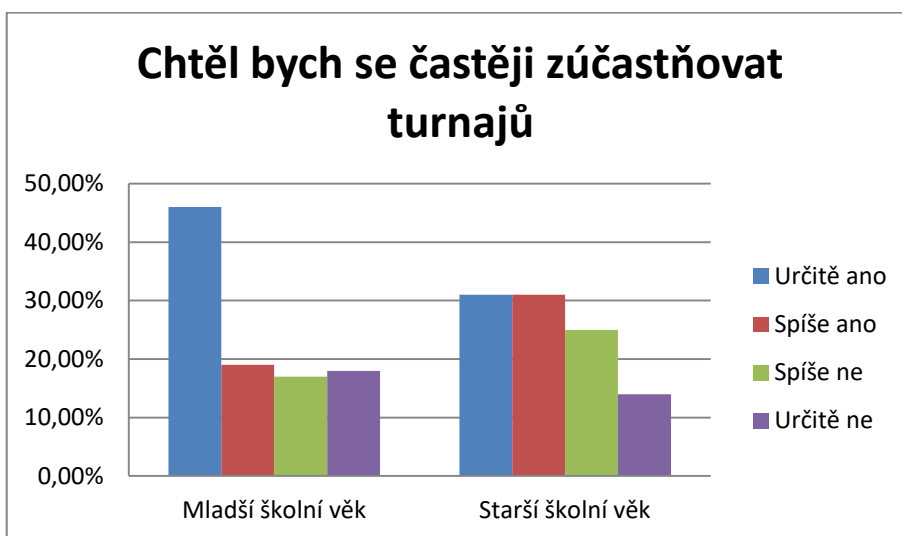
Stejně jako u dětí mladšího věku klesal se vzrůstajícím věkem počet dětí, se kterými rodiči badminton hrají, tak to stejné bylo u dětí staršího školního věku. Podle získaných výsledků vyhodnocených v grafu č. 51 tedy můžeme s jistotou říct, že čím jsou děti starší, tím méně s nimi jejich rodiče badminton provozují.

Graf č. 52: Srovnání odpovědí otázky č. 20

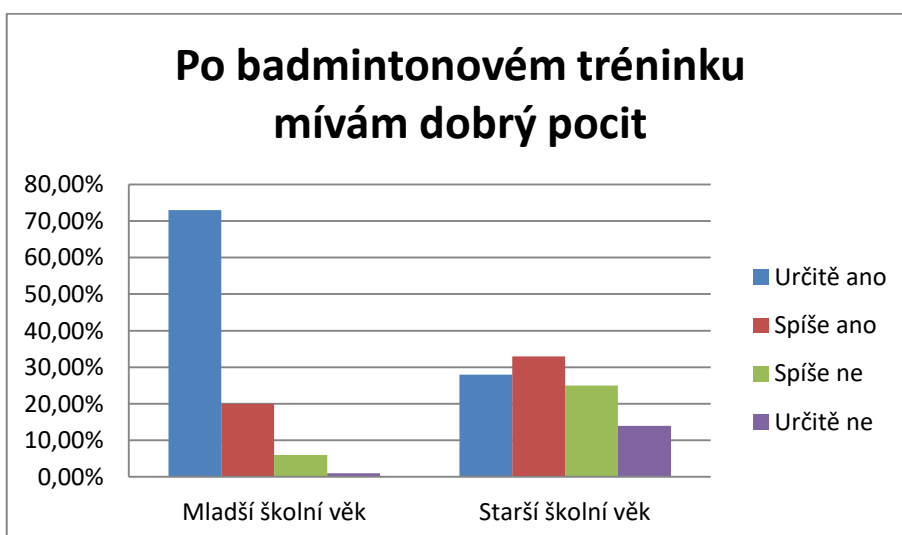
Zatímco 47 % dětí mladšího školního věku by určitě chtělo badminton hrát častěji a dalších 28 % by spíše také chtěli hrát častěji, u dětí staršího školního věku je to pouze 19% pro určitě častěji a 33 % spíše častěji. Hodnoty těchto odpovědí jsou však ovlivněny zejména tím, že většina dětí mladšího školního věku hraje pouze 1x týdně, zatímco děti staršího školního věku, které o badminton mají zájem, již trénují více.

Graf č. 53: Srovnání odpovědí otázky č. 21

Podle získaných výsledků vyhodnocených v grafu č. 53 by se turnajů častěji chtělo účastnit 63 % dětí mladšího školního věku a 62 % dětí staršího školního věku. Pro trenéry je toto zjištění velmi podstatné a neměli by tak zapomínat své svěřence o turnajích dostatečně informovat.

Graf č. 54: Srovnání odpovědí otázky č. 22

Graf č. 54 ukazuje, že zatímco pocity dětí mladšího školního věku jsou po tréninku určitě dobré pro 73% dotázaných nebo spíše dobré pro 20% dotázaných, tak u dětí staršího školního věku již zjištěné hodnoty nejsou tak pozitivní. Konkrétně 28 % dětí má určitě dobrý pocit, 33 % dětí má spíše dobrý pocit, 25% dětí spíše nemá dobrý pocit a 14 % dětí určitě po tréninku nemá dobrý pocit.

Následující tabulka č. 12 udává rozdíly dosažených průměrných hodnot mladšího a staršího školního věku. Otázky jsou seřazeny dle původního dotazníku. Opět platí, že čím nižší průměrná hodnota, tím vyšší důležitost jednotlivých tvrzení a motivačních faktorů.

Tabulka č. 12: Srovnání průměrných hodnot odpovědí (zdroj: vlastní zpracování)

Otázka	Ø hodnota odpovědi Mladší školní věk	Ø hodnota odpovědi Starší školní věk
1) Na badminton se vždy těším	1,34	1,83
2) Chci badminton hrát v budoucnu	1,89	2,44
3) Nejvíce mě baví badmintonové hry	1,21	1,94
4) Nejvíce mě baví tréninkové zápasy	1,39	1,75
5) Rád se na tréninku naučím něco nového	1,29	1,66
6) Badminton navštěvuji kvůli kamarádům	2,79	2,97
7) Je důležité, aby byl trenér hodný	1,78	2,36
8) Jsem rád, když je každý trénink jiný	1,52	1,86
9) Mám radost, když mě trenér pochválí	1,17	1,66
10) Chci být lepší než moji kamarádi	2,92	2,36
11) Rád nacvičuji a zkouším nové údery	1,44	1,97
12) Je pro mě důležitá dobrá atmosféra	1,64	1,91
13) Hraji badminton, abych získával medaile	2,61	3,38
14) Více se snažím, když se na mě trenér dívá	2,14	2,05
15) Více se snažím, když se mnou trenér hraje	1,82	2,08
16) Více se snažím, když vítěz získá odměnu	2,05	2,16
17) Rád hraju na tréninku i jiné hry než badm.	1,86	2,00
18) Hraji, abych se dostal do sportovní třídy	2,38	2,30
19) Badminton se mnou hrají i moji rodiče	2,39	2,77
20) Chtěl bych badminton hrát častěji	1,84	2,36
21) Chtěl bych se častěji zúčastňovat turnajů	2,08	2,22
22) Po tréninku mívám dobrý pocit	1,35	2,25

Podíváme – li se na tabulku č. 12 je na první pohled vidět, že průměrné hodnoty z odpovědí respondentů jsou téměř u všech otázek u dětí staršího školního věku vyšší. Z toho vyplývá, že motivace ke hraní badmintonu u dětí staršího školního věku poměrně výrazně klesá.

Nicméně seřadili bychom si jednotlivé motivační faktory a tvrzení dle průměrných dosažených hodnot z odpovědí, dosáhneme velmi podobného pořadí. Z toho můžeme určit, že přestože motivace u dětí staršího školního věku klesá, faktory, které děti motivují, jsou stále velmi podobné.

Podobně jako u dětí mladšího školního věku, tak se i u dětí staršího školního věku na předních místech dle důležitosti umístily motivační faktory v podobě pochvaly od trenéra a možnost něco nového se naučit. Badmintonové hry, které vítězily u dětí mladšího školního věku, byly u dětí staršího školního věku nahrazeny tréninkovými zápasy.

Na obě zkoumané věkové kategorie nejméně působí motivační faktor v podobě medailí a možnost, být lepší než kamarádi, která však s přibývajícím věkem mírně nabývá na důležitosti.

Velmi podobných průměrných hodnot u obou věkových kategorií dosáhly také motivační faktory v podobě zapojení trenéra do hraní s hráči. Dále vnější odměna po vítězném zápase, zařazení do tréninku i jiných her než je badminton a účast na turnajích.

Negativní výsledky, respektive zhoršení průměrných dosažených hodnot u dětí staršího školního věku získaly tři důležité otázky. Připomeňme si u nich procentuální zastoupení pozitivních odpovědí, které bylo zobrazeno ve sloupcových grafech. Otázka „na badminton se vždy těším“ získala 95% pozitivních odpovědí u dětí mladšího školního věku a 86% pozitivních odpovědí u dětí staršího školního věku. Další otázka „chci badminton hrát v budoucnu“, u dětí mladšího školního věku získala 75% pozitivních odpovědí, zatímco u dětí staršího školního věku vybralo kladnou odpověď jen 52% dotázaných. Největšího propadu dosáhla poslední velmi důležitá otázka „po badmintonovém tréninku mívám dobrý pocit“, která byla u 93 % dětí mladšího školního věku hodnocena pozitivně, zatímco u dětí staršího školního věku pozitivní odpověď vybralo již pouze 61% dotázaných.

Vzhledem k dosaženým hodnotám by bylo zajímavé se v budoucnu zaměřit v samostatné práci na motivační faktory kategorie staršího školního věku a prozkoumat je podrobněji.

6.4 Sumarizace celkových výsledků šetření

- 84 % dětí mladšího školního věku hraje badminton především proto, že je to baví, u dětí staršího školního věku je to pouze 64 %.
- 71 % dětí mladšího školního věku se na badminton vždy určitě těší, dalších 24 % se na badminton spíše těší.
- Z dětí mladšího školního věku 83 % dotázaných hraje badminton 1x týdně, ale 43% by určitě chtělo hrát častěji.
- 92 % dotázaných mladšího školního věku kromě badmintonu provozuje ještě jiné sporty, 43 % však chce hrát badminton v budoucnu.
- Chuť a touha hrát badminton v budoucnu s přibývajícím věkem klesá.
- Silným motivačním faktorem jsou pro děti mladšího školního věku badmintonové hry, které určitě nebo spíše baví 98 % dotázaných.
- 83 % dětí mladšího školního věku se určitě rádi něco nového naučí a 68 % dětí mladšího školního věku určitě rádo nacvičuje a zkouší nové údery.
- Motivační faktor v podobě tréninkových zápasů nabývá důležitosti s rostoucím věkem – zatímco 23 % dotázaných z dětí mladšího školního věku určitě baví tréninkové zápasy, u dětí staršího školního věku je to již 50 %.
- Pro více než 2/3 dětí mladšího školního věku je důležité nebo velmi důležité, aby byl trenér hodný. Z dětí staršího školního věku je to důležité pro více než polovinu.
- Absolutně nejsilnějším motivačním faktorem se stala pochvala od trenéra.
- Kamarádi na tréninku jsou velmi slabým motivačním faktorem pro obě věkové skupiny.
- Vnitřní touha být lepší než ostatní je hodně individuální a převládá u 33 % dětí mladšího školního věku a u 28% dětí staršího školního věku.
- Pouze 25 % dětí mladšího školního věku hraje badminton proto, aby získávali medaile. Oproti tomu 31 % dotázaných, badminton kvůli medailím určitě nehraje.
- Když se trenér dívá, tak se určitě více snaží 37 % dětí mladšího školního věku, avšak 53 % dětí mladšího školního věku se více snaží, když s nimi trenér hraje.
- Odměna jako motivační faktor má podobný vliv na děti mladšího i staršího školního věku – 67 % dětí obou věkových kategorií se určitě nebo spíše více snaží, získá-li vítěz zápasu nějakou odměnu.

- 34 % dětí mladšího školního věku uvádí, že hrají badminton proto, aby se dostali do sportovní třídy. Následně pak 64 % respondentů staršího školního věku ze sportovních tříd, uvádí, že hrají badminton proto, že je to baví. Dalších 31 % z nich uvádí, že hrají badminton jen z povinnosti kvůli škole.
- S 58 % dětí mladšího školního věku hrají badminton i rodiče, čím jsou děti starší, tím s nimi rodiči hrají méně – u dětí staršího školního věku je to již pouze 17 %.
- Po badmintonovém tréninku mívá určitě nebo spíše dobrý pocit 70 % dětí mladšího školního věku a 61 % dětí staršího školního věku.

DISKUZE

Ve své diplomové práci nazvané „Analýza motivačních faktorů pro děti v mladším školním věku“ jsem vycházela ze svých vědomostí nabitých během pěti let studia, dále ze svých hráčských a trenérských zkušeností a v neposlední řadě z prostudované odborné literatury.

Celá má diplomová práce směřovala k naplnění cílů a úkolů, které jsem si předem stanovila. Hlavním cílem této diplomové práce bylo pomocí dotazníkového šetření vymezit a analyzovat motivační faktory pro hraní badmintonu u dětí v mladším školním věku.

Vysoký počet respondentů a s tím související velmi vysoký počet získaných dat zajistil, že celé dotazníkové šetření přineslo velkou spolehlivost a přesnost získaných dat. Důležitou roli sehrála i skutečnost, že se dotazníkového šetření zúčastnil téměř totožný počet chlapců a dívek, jež v kategorii mladšího i staršího školního věku obsáhli všechny věkové skupiny. Z tohoto hlediska můžeme dotazníkové šetření považovat za velmi úspěšné.

Z výše uvedených grafů a tabulek se podařilo zjistit, že 84 % dětí mladšího školního věku hraje badminton především proto, že je to baví a 2/3 dětí se na badminton vždy určitě těší. Dále by z dětí mladšího školního věku téměř polovina z nich chtěla hrát badminton častěji. Také 2/3 dětí mladšího školního věku chtějí určitě nebo spíše hrát badminton v budoucnu a dokonce 93 % dětí mají po badmintonovém tréninku spíše nebo určitě dobrý pocit. Získaná data tak přinášejí velmi příjemná zjištění.

Jako absolutně nejsilnější motivační faktor se ukázala být pochvala od trenéra a to u dětí mladšího i staršího školního věku. Dále pak patří mezi silné motivační faktory u obou věkových kategorií možnost něco nového se naučit a také badmintonové hry u dětí mladšího školního věku a tréninkové zápasy u dětí staršího školního věku.

Předpokládala jsem, že silným motivačním faktorem bude pro děti zisk medailí, což se nepotvrdilo. Zisk medailí je tak velmi důležitý nebo důležitý pouze pro necelou polovinu dětí mladšího školního věku a pouze pro 6 % dětí staršího školního věku. Stejně tak, bylo překvapivé zjištění, že pouze 33 % dětí mladšího školního věku a 28 % dětí staršího školního věku určitě chce být v badmintonu lepší než jejich kamarádi.

Z šetření vyplynulo, že motivační činitelé u dětí mladšího školního věku i u dětí staršího školního věku jsou velmi podobné. Nicméně u dětí staršího školního věku motivace ke hraní badmintonu klesá, což by v budoucnu určitě stálo za další prozkoumání.

Je tedy zejména na jednotlivých trenérech, aby dokázali udržet své svěřence motivované a to jak v pomyslném přechodu z mladšího školního věku na starší školní věk, tak i napříč stejných věkových kategorií.

U předloženého šetření se také prokázalo, že 92 % dětí mladšího školního věku a 83% dětí staršího školního věku kromě badmintonu provozují i jiné sporty. Je nezbytné, aby se trenéři nezaměřovali pouze na technickou, fyzickou a taktickou stránku tréninku, ale neopomínali také stránku psychickou. Trenér by měl umět využívat jednotlivých motivačních faktorů a při práci s dětmi mladšího i staršího školního věku. Každý trenér by tak měl vědět, co nejlépe funguje na jeho svěřence, co je nejvíce motivuje a právě s těmito vědomostmi by trenéři měli neustále pracovat. Dobrý trenér by měl umět rozvíjet dětskou motivaci a nadšení.

Zde proto uvádím 10 základních doporučení pro trenéry, které jsem vytvořila na základě celého šetření, díky zpracování dotazníků a vyhodnocování jednotlivých motivačních činitelů.

- 1) Nejvýznamnějším motivačním faktorem pro děti mladšího i staršího školního věku je pochvala. Každé dítě potřebuje být někdy pochváleno, oceňujte i malé pokroky.
- 2) Mějte přehled o tom, kolikrát týdně vaši svěřenci trénují, nebojte se včas navrhnout jim a jejich rodičům zvýšení počtu tréninkových jednotek.
- 3) Děti nenavštěvují kroužky a tréninky kvůli kamarádům, nebojte se je tedy přiřadit do jiné výkonnostní skupiny, je – li to potřeba.
- 4) Informujte děti a jejich rodiče o nadcházejících turnajích. Turnaje mohou být pro děti výborná zkušenost a nový impuls do tréninku.
- 5) Do tréninku pravidelně zařazujte nejrůznější badmintonové hry, právě tyto hry jsou zpravidla to, co děti na tréninku baví nejvíce. Stejně tak odměna, v podobě tréninkových zápasů, je zejména pro děti s přibývajícím věkem velmi důležitá.

- 6) Aktivně se zapojujte do tréninkové jednotky, dětem musíte dávat nejen instrukce, ale také je musíte sledovat a s každým z nich si alespoň občas zahrát.
- 7) Motivace v podobě „budeš lepší než tvůj kamarád“ pro děti není nijak významná, nesrovnávejte je tedy s ostatními.
- 8) Ačkoliv to tak vždy nemusí vypadat, většina dětí se ráda učí něco nového a rádi zkoušejí a procvičují nové údery.
- 9) Pro děti je důležité, aby byl každý trénink jiný, snažte se tedy vyhnout stereotypům a na přípravě tréninkové jednotky si dávejte záležet.
- 10) S přibývajícím věkem obecně motivace ke hraní badmintonu klesá, pokuste se pravidelně zjišťovat, co děti baví, co je nebaví a naučte se s tím pracovat.

ZÁVĚR

Cílem této diplomové práce bylo pomocí dotazníkového šetření vymezit a analyzovat hlavní motivační faktory pro hraní badmintonu u dětí v mladším školním věku. Tento cíl se podařilo naplnit a to i díky tomu, že v celkovém součtu se dotazníkového šetření zúčastnilo více než sto respondentů, což zajistilo velkou spolehlivost a přesnost získaných dat. Pro potřeby mé diplomové práce jsem vytvořila nestandardizovaný dotazník.

Přesah práce na porovnání motivace u dětí mladšího školního věku s dětmi staršího školního věku se ukázal jako dobré rozhodnutí. Díky získaným údajům jsem mohla porovnat, jak se motivační struktura s postupem věku u dětí mění. Zda jsou u dětí různých věkových kategorií odlišné faktory, proč se badmintonu vlastně věnují. Teprve znalost motivačních faktorů k dané činnosti, u nás tedy ke hraní badmintonu, může pomoci ke správnému a efektivnímu vedení tréninkové jednotky.

Výsledky dotazníkového šetření jsou proto určeny zejména trenérům badmintonu této věkové kategorie, nicméně určitě mohou posloužit i trenérům jiné věkové kategorie či jiného sportovního odvětví.

Tvorba praktické části i účast na všech dotazníkových šetření mi přinesla zajímavé zkušenosti a zjištěnými údaji se jistě budu řídit ve své trenérské a pedagogické praxi.

RESUMÉ

Diplomová práce se zabývá motivačními faktory pro hraní badmintonu. Hlavním cílem této diplomové práce je pomocí dotazníkového šetření vymezit a analyzovat hlavní motivační faktory pro hraní badmintonu u dětí v mladším školním věku. Celá práce je rozdělena na dvě části – teoretickou a výzkumnou. Teoretická část je věnována psychologii sportu, konkrétně pak problematice motivace a důležitosti osobnosti trenéra v tréninkovém procesu. Dále se zabývá charakteristikou mladšího školního věku a najdeme zde také základní informace o badmintonu. Praktickou část diplomové práce tvoří část výzkumná. Výzkumná část obsahuje popis výzkumné metody, charakteristiku zkoumaného souboru, sběr dat, jejich vyhodnocování a sumarizaci celkových výsledků. Na závěr práce jsou sepsána závěrečná doporučení pro trenéry.

The aim of the thesis is to find significant motivation factors for the badminton players in the school age. We will use quantitative questionnaires to analyze these factors. This thesis is divided into two parts. The theoretical part is dedicated to the sport psychology, and describes important factors as a: motivation, coach personality, school age characteristics and basic information about badminton. Second part is a research part which describes research methods, data collection, data analysis and conclusions. We added recommendations for the coaches at the end of the diploma thesis.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- 1) BRKLOVÁ, Danuše a Stanislav HERCIG. *Diplomová a závěrečná práce studujících tělesnou výchovu a sport. 2.*, upr. vyd. Plzeň: Západočeská univerzita, 1998. ISBN 80-7082-413-1.
- 2) ČÁP, Jan a Jiří MAREŠ. *Psychologie pro učitele*. Vyd. 1. Praha: Portál, 2001. ISBN 80-7178-463-X.
- 3) DOVALIL, Josef. *Lexikon sportovního tréninku. 2.*, upr. vyd. Praha: Karolinum, 2008. ISBN 978-80-246-1404-5.
- 4) GAVORA, Peter. *Úvod do pedagogického výzkumu. 2.*, rozš. české vyd. Přeložil Vladimír JŮVA, přeložil Vendula HLAVATÁ. Brno: Paido, 2010. ISBN 978-80-7315-185-0.
- 5) HARTL, Pavel a Helena HARTLOVÁ. *Psychologický slovník*. Praha: Portál, 2000. ISBN 80-7178-303-X.
- 6) HOLEČEK, Václav, Jana MIŇHOVÁ a Pavel PRUNNER. *Psychologie pro právníky. 2.*, rozš. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2007. ISBN 978-80-7380-065-9.
- 7) HORSKÁ, Viola. *Koučování ve školní praxi*. Praha: Grada, 2009. Pedagogika (Grada). ISBN 978-80-247-2450-8.
- 8) HRABAL, Vladimír a Isabella PAVELKOVÁ. *Školní výkonová motivace žáků: dotazník pro žáky*. Praha: Národní ústav odborného vzdělávání, 2011. ISBN 978-80-87063-34-7.
- 9) CHRÁSKA, Miroslav. *Metody pedagogického výzkumu: základy kvantitativního výzkumu. 2.*, aktualizované vydání. Praha: Grada, 2016. ISBN 978-80-247-5326-3.
- 10) JANDOUREK, Jan. *Průvodce sociologií*. Praha: Grada, 2008. Sociologie (Grada). ISBN 978-80-247-2397-6.
- 11) JANSÁ, Petr. *Pedagogika sportu*. Vydání druhé. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2018. ISBN 978-80-246-3986-4.
- 12) KOUBA, Václav. *Motorika dítěte*. České Budějovice: Jihočeská univerzita, 1995. ISBN 80-7040-137-0.
- 13) LEES, A., D. CABELLO a G. TORRES. *Science and racket sports IV*. N.Y.: Routledge, 2009. ISBN 978-0-203-89487-3.

- 14) LANGMEIER, Josef a Dana KREJČÍŘOVÁ. *Vývojová psychologie*. 2., aktualiz. vyd. Praha: Grada, 2006. Psyché (Grada). ISBN 80-247-1284-9.
- 15) LOKŠOVÁ, Irena a Jozef LOKŠA. *Pozornost, motivace, relaxace a tvořivost dětí ve škole*. Praha: Portál, 1999. Pedagogická praxe. ISBN 80-7178-205-X.
- 16) MARTENS, Rainer. *Úspěšný trenér: třetí, doplněné vydání*. Praha: Grada, 2006. ISBN 80-247-1011-0.
- 17) MENDREK, Tomasz a Martina BERNACIKOVA. *Badminton: úderová technika, pohyb po kurtu, taktika hry*. 2., upr. vyd. Praha: Grada, 2007. ISBN 978-80-247-2004-3.
- 18) MICHALÍK, Petr, Zdeněk ROUB a Václav VRBÍK. *Zpracování diplomové a bakalářské práce na počítači*. 3. vyd. V Plzni: Západočeská univerzita, 2009. ISBN 978-80-7043-828-2.
- 19) NAKONEČNÝ, Milan. *Lexikon psychologie*. Praha: Vodnář, 1995. ISBN 80-85255-74-X.
- 20) NAKONEČNÝ, Milan. *Motivace lidského chování*. Praha: Academia, 1996. ISBN 80-200-0592-7.
- 21) NAKONEČNÝ, Milan. *Psychologie téměř pro každého*. Praha: Academia, 2004. ISBN 80-200-1198-6.
- 22) PAVLAS, Ivan. *Výkonová motivace a interpersonální potřeby*. Ostrava: Pedagogická fakulta Ostravské univerzity v Ostravě, 2011. ISBN 978-80-7464-021-6.
- 23) PERIČ, Tomáš. *Sportovní příprava dětí*. 2., dopl. vyd. Praha: Grada, 2008. Děti a sport. ISBN 978-80-247-2643-4.
- 24) PERIČ, Tomáš. *Sportovní příprava dětí*. Nové, aktualiz. vyd. Praha: Grada, 2012. Děti a sport. ISBN 978-80-247-4218-2.
- 25) PLHÁKOVÁ, Alena. *Učebnice obecné psychologie*. Praha: Academia, 2004. ISBN 80-200-1086-6.
- 26) MARTENS, Rainer. *Úspěšný trenér: třetí, doplněné vydání*. Praha: Grada, 2006. ISBN 80-247-1011-0.
- 27) ŘÍČAN, Pavel. *Cesta životem*. Praha: Portál, 2004. ISBN 80-7178-829-5.
- 28) ŘÍČAN, Pavel. *Psychologie osobnosti: obor v pohybu*. 6., rev. a dopl. vyd., V Grada Publishing 2. Praha: Grada, 2010. Psyché (Grada). ISBN 978-80-247-3133-9.

- 29) SLEPIČKA, Pavel, Václav HOŠEK a Běla HÁTLOVÁ. *Psychologie sportu*. Vyd. 2. Praha: Karolinum, 2009. ISBN 978-80-246-1602-5.
- 30) SURYNEK, Alois, Růžena KOMÁRKOVÁ a Eva KAŠPAROVÁ. *Základy sociologického výzkumu*. Praha: Management Press, 2001. ISBN 80-7261-038-4.
- 31) SVOBODA, Bohumil. *Pedagogika sportu*. 2. vyd. Praha: Karolinum, 2007. ISBN 978-80-246-1358-1.
- 32) TOD, David, Joanne THATCHER a Rachel RAHMAN. *Psychologie sportu*. Praha: Grada, 2012. Z pohledu psychologie. ISBN 978-80-247-3923-6.
- 33) VÁGNEROVÁ, Marie. *Základy psychologie*. Praha: Karolinum, 2004. ISBN 80-246-0841-3.
- 34) VÁGNEROVÁ, Marie. *Vývojová psychologie: dětství a dospívání*. Vyd. 2., dopl. a přeprac. Praha: Karolinum, 2012. ISBN 978-80-246-2153-1.
- 35) WOODWARD, Mike. *Vzdělávání badmintonových trenérů: trenérská příručka: úroveň 1*. Přeložil Pavel FLORIÁN. Praha: Mladá fronta, 2016. ISBN 978-80-204-3640-5.

INTERNETOVÉ ZDROJE

- 1) *Metodický portál RVP* [online]. Praha, 2019 [cit. 2019-03-25]. Dostupné z: <https://www.rvp.cz/>.
- 2) *Pravidla badmintonu. Český badmintonový svaz* [online]. Praha: ČBaS, 2019 [cit. 2019-03-23]. Dostupné z: <http://czechbadminton.cz/pravidla>.
- 3) *T. J. Sokol Doubravka* [online]. Plzeň: T. J. Sokol Plzeň - Doubravka, 2019 [cit. 2019-03-23]. Dostupné z: <http://www.sokoldoubravka.cz/index.php>.
- 4) *Západočeský badmintonový svaz* [online]. Plzeň, 2019 [cit. 2019-03-23]. Dostupné z: <http://www.zpcbadminon.cz/>.

SEZNAM OBRÁZKŮ, TABULEK A GRAFŮ

SEZNAM OBRÁZKŮ

Původní Maslowův model pyramidy potřeb	13
Rozšířená Maslowova pyramida potřeb	13
Shrnutí teorie potřeby úspěchu	16
Role trenéra.....	20
Badmintonový kurt.....	26

SEZNAM TABULEK

Pohlaví respondentů	36
Věk respondentů	36
Proč hrají badminton	37
Jak často hrají badminton	37
Jiné sporty.....	38
Odpovědi respondentů mladšího školního věku.....	51
Pohlaví - respondenti starší školní věk	53
Věk - respondenti starší školní věk	53
Důvod ke hraní badmintonu u dětí staršího školního věku	54
Jak často hrají badminton děti staršího školního věku	54
Jiné sporty u dětí staršího školního věku.....	55
Srovnání průměrných hodnot odpovědí	67

SEZNAM GRAFŮ

Pohlaví respondentů	36
Věk respondentů.....	36
Proč respondenti hrají badminton.....	37
Jak často respondenti hrají badminton.....	37

Jiné sporty u respondentů	38
Otázka č. 1	39
Otázka č. 2	39
Otázka č. 3	40
Otázka č. 4	40
Otázka č. 5	41
Otázka č. 6	41
Otázka č. 7	42
Otázka č. 8	42
Otázka č. 9	43
Otázka č. 10	43
Otázka č. 11	44
Otázka č. 12	44
Otázka č. 13	45
Otázka č. 14	45
Otázka č. 15	46
Otázka č. 16	46
Otázka č. 17	47
Otázka č. 18	47
Otázka č. 19	48
Otázka č. 20	48
Otázka č. 21	49
Otázka č. 22	50
Pohlaví respondenti starší školní věk	53
Věk respondenti starší školní věk	53
Důvod ke hraní badmintonu u dětí staršího školního věku	54
Jak často trénují děti staršího školního věku	54
Jiné sporty u dětí staršího školního věku	55
Srovnání odpovědí otázky č. 1	56
Srovnání odpovědí otázky č. 2	56
Srovnání odpovědí otázky č. 3	57
Srovnání odpovědí otázky č. 4	57
Srovnání odpovědí otázky č. 5	58
Srovnání odpovědí otázky č. 6	58

Srovnání odpovědí otázky č. 7	59
Srovnání odpovědí otázky č. 8	59
Srovnání odpovědí otázky č. 9	60
Srovnání odpovědí otázky č. 10	60
Srovnání odpovědí otázky č. 11	61
Srovnání odpovědí otázky č. 12	61
Srovnání odpovědí otázky č. 13	62
Srovnání odpovědí otázky č. 14	62
Srovnání odpovědí otázky č. 15	63
Srovnání odpovědí otázky č. 16	63
Srovnání odpovědí otázky č. 17	64
Srovnání odpovědí otázky č. 18	64
Srovnání odpovědí otázky č. 19	65
Srovnání odpovědí otázky č. 20	65
Srovnání odpovědí otázky č. 21	66
Srovnání odpovědí otázky č. 22	66

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č. 1: Dotazník	I
Příloha č. 2: Fotografie z průběhů dotazníkových šetření	III

PŘÍLOHY

Příloha č. 1: Dotazník

Dotazník motivačních faktorů pro hraní badmintonu u dětí v mladším školním věku

Právě se Vám do rukou dostává dotazník, který je určen pro potřeby mé diplomové práce. Dovoluji si Vás poprosit o vyplnění tohoto dotazníku – v případě vyplňování dětmi, které to ještě samy nezvládnou, prosím trenéry o kontrolu průběhu vyplňování, případné čtení jednotlivých otázek, či vysvětlení principu celého dotazníku.

Cílem tohoto dotazníku je zjištění informací o motivačních faktorech, které nejvíce děti ovlivňují a vedou ke hraní badmintonu.

Tento dotazník je anonymní, uvádí se pouze věk a pohlaví.

Děkuji Vám všem za spolupráci.

Veronika Úblová

U všech uvedených otázek zakroužkuj pouze jednu odpověď.

1) Jsem:

- a) Chlapec
- b) Dívka

2) Můj věk:

- a) 6let
- b) 7let
- c) 8let
- d) 9let
- e) 10let
- f) 11let

3) Proč hraji badminton (navštěvuji badmintonový kroužek):

- a) Protože mě to baví
- b) Protože to chtějí moji rodiče
- c) Jiný důvod – napiš

4) Badminton hraji:

- a) 1x týdně
- b) 2x týdně
- c) 3x týdně
- d) 4x týdně

5) Kromě badmintonu provozuji také jiné sporty:

- a) Ano
- b) Ne

Příloha č. 2: Fotografie z průběhů dotazníkových šetření

